

ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— ВУДУМО МАБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
3 Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
3 Нью-Йорку (212) 227-6250
(212) 227-6251

РІК LXXXIII. Ч. 55. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 24-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MARCH 24, 1976 No. 55. VOL. LXXXIII

ХОС У БРАЗИЛІ ВІДБУВ ЗБОРНІ, ПРОФ. ПЛАХТИН ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ

Курітіба, Бразилія (Х.ОС). — В дні 6 і 7-го березня 1976 р. відбулися тут чергові, вже 54-ті з черги Загальні Збори Хліборобсько-Освітнього Союзу в Бразилії. У Зборах прийняли участь делегати з 15-х Філій (усіх ХОС нараховує 19), Жіночої Організації, Організації Молоді і Заслужені Члени, які є досвідченими учасниками кожнорічних Загальних Зборів.

Вже від довших років такої масової участі в Зборах не було. Це пояснюється тим, що українці Бразилії почуваються до обов'язку належати до своєї організації й братися спільними силами за будову свого кращого майбутнього в теперішніх невідрадних умовах. Зокрема ці Збори стояли під гаслом привернення молодого покоління до організаційного життя та забезпечення йому всіх належних умов навчання і виховання, які мають інші товариства чи клуби.

Центральною справою Зборів було набуття оселі для молоді, де вона могла б не тільки займатися розвагами, спортом й іншими, але й більше зацікавитися між собою та виховуватися у почутті приналежності до української спільноти.

Звіт уступачою Головної Управи були одобрені одностайно. Найбільше часу пішло на дискусію в справі набуття оселі. Уступачою Головна Управа підшуквала й закріплювала вже готову оселю з забудовою найпершої потреби. Вона розташована у віддалі від центральних осідку в Курітібі та має всі вигоди, потрібні для її життєвості. Головною проблемою було набуття фондів для її купівлі. Вар-

ПРЕДСТАВНИЦІ СУА ВІДВІДАЛИ ПЛЮЩІВ У ФРАНЦІ ПЕРЕД ЇХ ВІЗДОМ ДО ЗСА

Нью-Йорк. — Зі Союзу Українок Америки інформують, що представниці цієї заслуженої установи 3-го березня д.р. відвідали та мали розмову з Леонідом і Татяною Плющів у місці їхнього теперішнього перебування в гостинному домі проф. Брує в Монтерро біля Парижа. Як відомо, минулої неділі, 21-го березня, Татяна й Леонід Плющі зі своїми синами Олесею і Дмитром приїхали до Нью-Йорку на короткі відвідини в ЗСА і Канаді. Вже цього тижня вони матимуть ряд зустрічей і виступів. На фото, зняте під час відвідин в Монтерро, стоять (зліва): Представниця СУА Камілія Смордовська, Леонід і Татяна Плющі та їх молодший син Лесик.

З побуту Владимира Метислава у Європі

При кінці свого побуту в Європі, Владика Митрополит Метислав зустрівся 17 березня ще раз у Парижі з Т. та Л. Плющами. Того ж дня відбув він розмову з директором Бібліотеки С. Петлюри в Парижі, щоб обговорити програму урочистостей відзначення 50-ліття смерті Голови Директорії й Гол. Отамана Військ УНР-Республіки св. Симона Петлюри. Зв'язаний часом, Владика Метислав мав лише телефонічну розмову з професором д-ром В. Кубійовичем, головою НТШ в Європі, яка торкалася програми, зокрема ж збагачення змісту наукової сесії УВУ з приводу цього 50-ліття.

Як звичайно під час свого побуту в Парижі, Владика Метислав відвідав 19 березня (у супроводі редактора О. Ждановича) екзарха для українців католиків у Франції, Преосвящен. Владика Володимира. У катедральному храмі зустрів Владика Метислава настоятель катедри о. шамбелян М. Левенєв. В першу чергу Владика обговорив справу релігійної частини урочистостей 50-ліття смерті Симона Петлюри. З черги Владика Метислав

Владика Метислав

поінформував Владика Володимира про свій побут і активність на терені. Женеви, стверджуючи при цьому, що акцією оборони о. Василя Романюка охоплено вже широкій міжнародний терен.

Д-ра В. Галана переобрано на голову В-ва „Червона Калина”

Нью-Йорк. — В суботу 20 березня, відбулися тут 25-ті з черги „ювілейні” Загальні Збори Видавничої кооперативи „Червона Калина”, що їх відкрив і якими проводив д-р Володимир Галан. Після звіту про видавничу діяльність і фінансовий стан В-ва, що його склав дир. П. Постолук, звіт Контрольної комісії відчитав д-р Л. Луців. Останнім твором, що його виділа „Червона Калина”, це „Денник УГА і процес ген. М. Тарнавського”. Намічено план дальшої видавничої праці. Обрано нову Дирекцію у такому складі: д-р В. Галан — голова, П. Постолук і І. Левченко — заступники, Вол. Онішківчак — секретар, І. Поритко, Х. Навроцька і О. Винник — члени Дирекції. Контрольна комісія: д-р Я. Падох (голова), М. Островерха і Г. Яремчук — члени, Ф. Колодій і М. Грицькован — заступники. Редакційна

Д-р Володимир Галан

Колегія: І. Кедрин, д-р Л. Луців і д-р Степан Ріпачевський. Найважливішою проблемою, якою займалися Загальні Збори, було поглиблення членства молодшими людьми, які перебрали б ту станицю і продовжували її видавничу працю.

ЗСА НЕ ТОЛЕРУВАТИМУТЬ КУБІНСЬКОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ — ЗАЯВЛЯЄ КІССІНДЖЕР

Даллас, Техас. — Державний секретар Генрі Кіссінджер у понеділок, 22-го березня, знову перестеріг Гавану, що ЗСА не толеруватимуть кубинської мілітарної інтервенції в інших країнах світу, навіть якщо ця інтервенція була звернена проти таких держав як Родезія, де при владі знаходиться режим білої меншості, з політикою якого не погоджується Вашингтон. Промовляючи на конференції місцевої Ради для світових справ, Кіссінджер сказав, що хоча ЗСА не планують підтримувати уряду Родезії, то також не дозволить на те, щоб Куба мілітарно старалася змінити політичну систему тієї африканської країни, подібно як це зробила в Анголі. Державний секретар висловив переконання, що американський наряд розуміє та підтримує ці два принципи закордонної політики уряду президента Форда. Він заявив, що хоча перестерігав Кубу вже раніше, то робить це ще раз, щоб Гавана та інші столиці світу зрозуміли, що Ангولا не стане прецедентом для подібної діяльності кубинських військових сил на інших об'єктах. Хоча Кіссінджер у своїх промові не сказав які заходи вжив би Вашингтон на випадок нової інтервенції Куби, то деякі речники Державного департаменту нагадали, що ЗСА могли б старатися переконати держави Західної Півкулі відновити економічний та полі-

СССР продовжує доставку зброї для Анголі

Вашингтон. — Американська військова розвідка ствердила, що совєтський уряд продовжує доставляти для Анголі зброю, включно з важкими танками, літаками, протилеґульними ракетами, легкою артилерією тощо, помімо того, що війна в тій африканській країні фактично припинилася. Совєтську зброю й далі обслуговують кубинці, які у числі 12,500 воїків перебувають в Анголі, не враховуючи біля 800 совєтських спеціалістів і кідкасот інструкторів, із сателітних країн. Політичні й військові спостерігачі вважають, що слідує якоїсь краї-

ЗСА запропонували виміну совєтського шпигуна за свого агента

Вашингтон. — Державний департамент у понеділок, 22 березня д.р. запропонував урядові Совєтського Союзу виміну совєтського шпигуна, заарештованого в липні 1975 р. і засудженого на 22 роки ув'язнення за передачу гостро засекречених тасмичів Північно-Атлантичного Оборонного Пакту (НАТО), за свого агента, переловленого органами КГБ.

СССР має 254,300,000 населення, 40,800,000 записались українцями

Москва. — Минулого місяця появилася в СССР новий статистичний збірник: „Населення СССР — кількість, склад і рухомість”. Згідно з інформаціями цього збірника, в СССР на день 1 липня 1975 р. нараховувалося 254,300,000 мешканців, тобто на 12,600,000 більше в порівнянні з переписом в 1970 р. За даними цієї нової статистики 60% населення проживали в містах, 40% — в сільських місцевостях чи приміських районах. Чоловіки становили 46,3%, жінки — 53,7%, тобто жінок було на 7,4% більше. Національний склад населення в СССР був в тому часі наступний: росіяни — 129 мільйонів, українці — 40,8, узбеки — 9,2, білоруси — 9,1 татар — 5,9, азербайджанці — 4,4, вірмени — 3,6, грузини — 3,2 мільйони душ. За класовим складом населення поділяється: 60,6 — робітники, 21,6 — службовці, 17,8% — селяни-колігоспівники.

80 КОНГРЕСМЕНІВ ПІДДЕРЖУЮТЬ РЕЗОЛЮЦІЮ В ОБОРОНІ В. МОРОЗА

Під час пресової конференції у Вашингтоні, Сидять (зліва): конгресмен Кристофер Дадд, Джері Лейбер, конгресмен Едвард Кач, конгресменка Міллісент Фенвік і Андрій Міхляк.

Вашингтон, Д. К. — Понад 80 членів Палати Репрезентантів Конгресу ЗСА зголосили свою підтримку резолюції в обороні Валентина Мороза, що її заініціювали спільно Демократичний конгресмен Едвард Кач з Нью-Йорку і Республіканська конгресменка Міллісент Фенвік з Нью-Джерсі, під час виступу в Конгресі в понеділок, 22-го березня. Текст резолюції, її умотивування і прізвища законодавців, які вже зголосили свою підтримку, були проголошені під час пресової конференції тут в четвер, 18 березня, що її влаштували спільно конгресмени Кач і Фенвік, Амністі Інтернешнел і Комітет Оборони Мороза. Повідомляючи про підписання згоди на резолюцію в обидвох палатах Конгресу ЗСА, конгресменка Фенвік заявила, що спільне зголошення резолюції, в контрасті до індивідуальних резолюцій, буде мати більший імпакт в Конгресі і кращі шанси на її схвалення цілим Конгресом.

Резолюція специфічно вимагає від уряду ЗСА „вислати сильне бажання урядові СССР, щоб Валентин Мороз має можливість прийняти запрошення Гарвардського університету на викладача історії з початком нового академічного року у вересні, 1976-го року”. Крім конгресменів Кач і Фенвік, в пресовій конференції взяли участь: конгресмен Кристофер Дадд, який минулого року видавав Тетяну Плющ під час відвідин СССР; Джері Лейбер, представник Амністі Інтернешнел, яка в 1974 році написала статтю в обороні Мороза в „Нью-Йорк Таймсі”; і Андрій Міхляк, представник місцевого Комітету Оборони Мороза. Конгресмени Кач і Фенвік, вказуючи на недавнє звільнення Леоніда Плюща і покликуючися на його твердження про кончечність поширення акції в обороні В. Мороза та інших політв'язнів в СССР, заявили, що ця справа мусить мати такий самий розголос, як і справа звільнення Плюща”. Конгресменка Фенвік поінформувала, що вона вислала листи до всіх членів Конгресу з проханням солідаризуватися з цією акцією та сподіватися, що до часу формального зголошення резолюції число законодавців значно зросте.

Індійці включаються в акцію оборони о. Василя Романюка

Філадельфія (УІС „Смолоскип”) — „Біблія для українського православного священника, який був засуджений на 15 років совєтських концетраційних таборів, — пише місцева газета з околиць Філадельфії „Ді Амблер Газет” (з 11 березня 1976 р.), — була вислана до російського посла у Вашингтоні індійським принцесом племені Саскагенна Вікаігон нації, яка знаходиться в околиці амблерської ІМКА-Н”.

Ініціатива ця вишляла від шестирічної Лариси Зварун, дочки д-ра і пані Дж. Зварунів. На її пропозицію ще чотири принцеси підписали лист до А. Добриніна, совєтського посла у Вашингтоні. У листі вони пишуть: „Це, що Ваша країна робить о. В. Романюкові, зле. Ваш уряд повинен соромитися цього. Ми надіємось, що Ви змініть”.

Інформуючи про висилку Біблії і листа п'ятьма малими дівчатками, „Амблер газет” обширно інформувало читачів про о. В. Романюка, а свою статтю ілюструвала знимкою Лариси Зварун.

Л. Зварун вислала також листа до всіх шефів індійського племені Вікаігон, в якому поінформувала про о. В. Романюка і просила, щоб всі племена цієї індійської нації, які живуть в околиці Амблера, долучилися до акції висилання Біблій для о. В. Романюка на адресу совєт-

Лариса Зварун

ського посла у Вашингтоні. Від появи статті у методистській газеті „Де Юнайтед Методіст Репортер” (30 січня 1976 р.), багато американців вислало Біблію на руки А. Добриніна і писали листи до нього в обороні о. В. Романюка.

ВИСТАВКА АРКАДІ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИПІН

Нью-Бронкс, Н.Д.Ж. — Мистецька виставка картин та рисунків „Настрої і спомини з вікна” Аркадії Оленської-Петрипін відбудеться тут між 25 березня і 12 квітня д.р. у годинах від 12 дня до 6 вечора в приміщенні Плейгауз Арт Галері, 414 Джордж вулиця. Відкриття виставки відбудеться в неділю, 28-го березня між год. 3 і 5 по полудні.

ПРОТОКОЛ

Народ Річного Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу яке відбулося в днях 19-го до 23-го травня 1975 року на „Союзівці“ в К'єргонксоні, Н. Й.

(13)

П'ята (вечірня) сесія

(п'ятниця, 20-го травня)

Наради цієї п'ятої сесії відкрив о год. 8.15 вечором та ними проводив заступник головного передсідника д-р Іван О. Фліс. Він попросив до відповіді голову Головної Контрольної Комісії мгра Івана Геврика.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ МГРА ІВАНА ГЕВРИКА

До мене був один загальний запит від почесного члена п. Іванчука, який запитав, як контролювала Головна Контрольна Комісія? Я є в Головній Контрольній Комісії вже 9-й рік і хочу зазначити всіх, хто членів Комісії мають свою систему в контролі, та що немає різниці в теперішній контролі і в контролі, що її переводили колись п. Іванчук. Те, що всі не підписали звіту контролі, не є нашою винною, бо деякі члени Комісії дістали звіти запізно. Д-р Гнатюк сказав, що „Геврик підписав звіти сам, і за них я не відповідаю“. Всі члени мали підписати звіти самі, тільки так сталося, що один з контролерів не дав своєї звіту, який мав бути останнім і там на кінці мав мати всі підписи, а я підписав його не тільки сам, але і подав підписи всіх членів Головної Контрольної Комісії. Так воно сталося. Я думаю, що на другий раз таке вже не повториться.

Я мав питання відносно Канади, що є з контролею Канадської Канцелярії. Муху ствердити, що я маю документи від 1971-го року про перевірку Канадської Канцелярії, і „Леджер“ не був упорядкований за деякий час і про це повідомив нас уряд. Також не було за останній квартал інших документів та рекордів. Про все це я повідомив нашу головну касирку і пані Дічук негайно вислала все це до Канадської Канцелярії, так, що вже там все в належному порядку.

Відносно нашої репрезентації в канадському КУК я хочу тут дещо спростувати. Сенатор Юзик казав, що там був пан Мазур, який репрезентував Робітничий Союз. Там був пан Мазур, який репрезентував УККА і рівночасно „Народну Поміч“, як її головний передсідник, та склав привіт там від обох організацій. Від Робітничого Союзу було там чотирьох представників, в тому один з терену Канади. З нашого Союзу був там сенатор Юзик і я. На жаль, газетка з Трентону „Ліа“ любить чіпати насшого передсідника, написала, що пан Лисогір був там від УНСОЮЗУ. Там пан Лисогір не був представником УНСОЮЗУ.

Коли мова в загальному про Канаду, справи якої порушив головний радний п. Діюк, ми матимемо спеціальні резолюції, які я в імені Головної Контрольної Комісії тут запропоную і попрошу, щоб їх прийняли, тобто затвердили, як резолюції.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА МГРА ІВАНА ВИННИКА

В першу чергу прошу спростувати пропуски в могому звіті, допущені в дотациях 1,000 дол. для Української Православної Церкви і також дотацию для Українського Вільного Університету. Це були друкарські помилки. В справі перенесення до нового будинку „Свободи“ ми очікуємо ситуацію з фінансового боку. Ми маємо, що це припозичення швидко, бо коли б перенесено „Свободу“ скоріше, то ми мали б скоріше більші впливи з приходів. Відносно заваг головних радних Репети і Дорошенка хочу потвердити, що ми закупили були стани-уділи Гамільтон Інвестмент за ціну 400,000, а тепер їхня ринкова ціна тільки 25,000 дол. Про цю справу ми говорили на Конвенції і я є ще далі цієї думки, щоб ми купували менше ризикові бонди, а не такі дуже ризикові стани. Інж. Дорошенко запитував, чи ми брали, тобто дописували відсотки від позички УНСОЮЗУ на Українську Будівлю. За роки 1973 і 1974 таких відсотків не дописано в приходах УНСОЮЗУ і ми матимемо пропозицію резолюції в цій справі від нашої Комісії. Контрольна Комісія думає, що пересичений відсоток 3.84 від інвестиції УНСОЮЗУ є занижений і ми матимемо теж у цій справі пропозицію резолюції. Для висвітлення запиту, скільки справді коштує нас Українська Будівля, подаю панам Репети і Дорошенкові ось такі цифри: Кошт будови по кінці грудня 1974 року вносив 12,418,236.00 дол. Площа під будинок коштувала нас 54,648.00 дол. Коли дочислити до них ще відсотки за частину 1973-го року в сумі 263,017.00 дол. та за 1974-й рік відсотки в сумі 668,438.00 дол., а потім до того ще суму 57,938.00 дол. податків, тоді дістанемо повну суму дотеперішніх коштів будинку 13,460,304.00 дол. Ми ще будемо мати до вирівнювання претензій контракторів, які можуть вносити 700,000.00 дол., тоді сума повних коштів будови дійшла б до 14,160,304.00 дол. Коли брати до уваги, що часті кошти будови вносять 12 і пів мільйона дол. тоді відсотки від цієї суми річно вносили б 1,000,000.00 дол. Теперішні прибутки з будинку покривають кошти його ведення і ще залишається приблизно 50,000.00 дол. Це значить, що нам бракувало б кожного року приблизно 1,000,000.00 дол. на відсотки. Тому нам треба ще винайти принаймні 5 поверків, щоб можна збалансувати видатки з приходами Української Будівлі. Ми мусимо робити всі заходи, щоб ці порожні поверхи винайняти. В цій справі пропоную в імені Головної Контрольної Комісії наш голова відповідну пропозицію резолюції.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ПРОФ. Д-РА БОГДАНА ГНАТЮКА

Я не буду відповідати в подробицях на питання почесного члена п. Іванчука та головних радних п. Андрія Джулі і д-ра Богдана Футей. Хочу тут тільки заявити, що члени Головної Контрольної Комісії робили загальну контролю, а потім мені доручено зібрати всі подробиці і приготувати дані в цифрах про „Союзівку“. До цього треба було переглянути всі книги, приволокти до додатки і подати нам їхні підсумки. Коли ж мова про Головну Канцелярію, то там кожний з нас проводить контролю принаймні три дні. Там ми теж маємо призначені ділянки, а потім зводимо разом цілість, познайомившись з кожним відділом, щоб знати, що в кожному відділі діється. А цифрові дані про поодинокі відділи виготовляють вже поодинокі контролери. На тому полягає цей розподіл. Я думаю, що в кожній установі, навіть у світовій, практикується такий порядок контролю. В нас недостатня з технічної причини, що не було підписаного загального звітлення з контролі. Во не було тоді мого звіту і не було ще загального звітлення. Хочу тут ще ствердити, що ми робимо інвентур продуктів, бари і крамниці, щоб знати їхні приходи

та розходи, щороку. Коли йдеться про інвентар цілої „Союзівки“, то це ми робимо щочотири роки в цілості перед Конвенцією. В наголосах наших звітів є подані прізвища контролерів, хто ці перевірки робив, а при кінці звітів є загальне звітлення, що його підписують всі контролери.

Головний контролер інж. Іван Ващук, покликаний до слова, заявив, що він не має відповіді відносно його звіту про контролю „Свободи“, бо не було в дискусії запитів до нього.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА ІВАНА СКАЛЬЧУКА

До мене були запити в декількох справах, на які я повинен дати висновок. Почесний член інж. Куропась задавав нам про представника Головної Контрольної Комісії, який колись їздив до словаків, щоб довідатися, як вони добиваються успіхів. Не знаю, в котрому це було році, але я мав статистичні дані про етнічні братські союзи і в могому звіті я подав, як стоять польські, словацькі та українські союзи. Польські братські союзи, яких я нарахував 14, втратили 667,000 свого членства біля 45,000 членів, тобто 6.8%. В тому самому п'ятиріччї шість словацьких союзів втратили із свого членства в числі 338,000 членів лиш 4.1%. З цих самих статистик числа українських братських союзів, а їх маємо чотири, вказують, що вони зросли в числі членства на 2.4%, а самий УНСОЮЗ зріс на 4.8%.

На завагу, що Головна Контрольна Комісія мала б після контролю теж аналізувати діловодство УНСОЮЗУ і подавати поради і плани його діяльності, то таке за 8 чи 10 днів на рік контролі не є можливе до виконання. Зокрема наш статут не дає Головній Контрольній Комісії таких повноважень. Плани праці опрацьовують головні відділи, які подають ці плани до затвердження Головному Екзекутивному Комітету, або Головному Уряду. Головна Контрольна Комісія має обов'язок перевести перевірку діловодства і тоді подати свої заваги, чи рекомендації, або запропонувати Головному Уряду до затвердження резолюції. Це висновок, що спростувати думку, що Головна Контрольна Комісія мала б опрацьовувати плани праці. Коли йдеться про спростування, про яке просив почесний член д-р Падох, то я брав річну статистику загального стану членства. Ці цифри є в могому звіті та у звіті головного секретаря. Я порівняв ці цифри після того, як д-р Падох зробив замітку, і стверджую, що вони погоджуються з цифрами Рекордового Відділу. Так в році 1969 було в нас 89,107 членів, а в 1971 — 88,376, в 1972 — 88,213, в 1973 — 89,119, та в 1974 — 89,069. Отже ми втратили за цей час приблизно 50 членів. Це такий стан членства, коли мова про кількість членів, а про загальну суму забезпечення ми тут не говорили.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс попросив після цього до заключного слова в імені Головної Контрольної Комісії її голову мгра Івана Геврика.

ПРОПОЗИЦІЇ РЕЗОЛЮЦІЙ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Мгр Іван Геврик: Вкінці своєї звітності Головна Контрольна Комісія бажає подати свої висновки та пропозиції резолюції до затвердження Головному Уряду. Як вже деякі дискусанти висловилися, ми не маємо жадних застережень до Головного Екзекутивного Комітету, ані до його поодиноких членів, але для добра УНСОЮЗУ хочемо поставити від Головної Контрольної Комісії наступні пропозиції резолюції до затвердження:

1. Головна Контрольна Комісія вважає, що праця Організаційного Відділу повинна бути значно посилені і тому вважає konieczним:

- а) Прийняти до праці трьох обласних організаторів, двох на Америку і одного на Канаду, та збільшити число постійних організаторів до 12 осіб.
- б) Прийняти на працю асистента головного організатора з головним завданням ведення організаційної праці в терені
- в) Зактивізувати в союзівській праці 84 Відділи, які є повністю неактивні, бо за цілий рік не придбали ні одного члена.

2. Тому, що постанови Головної Контрольної Комісії з 7-го вересня 1974 року та з 1-го березня 1975 року в справі Української Національної Корпорації (Дому УНСОЮЗУ), щоб до кінця місяця травня 1975-го року винайняти щонайменше 5 поверхів, не виконано, і тому, що головний передсідник багато часу присвячує цим справам, а не УНСОЮЗУ, Головна Контрольна Комісія ставить резолюцію, щоб в справах дому діяла окрема комісія, складена з трьох осіб: представника Екзекутивного, Контрольної Комісії і Ради. Завданням цієї комісії було б в найкоротшому часі зв'язатися з американськими фаховими агентствами в справі дальшого винайму поверхів. Головний Уряд мусить використати всі засоби, щоб будинок заповнити, бо ми не можемо собі дозволити на такі великі втрати, які маємо сьогодні.

3. Тому, що УНСОЮЗ вложив поважну суму 8,000,000 дол. будови дому без відсотків, Головна Контрольна Комісія зобов'язує Екзекутивний перевести через книги залеглі відсотки: за 1973-й рік 263,017.03 дол., за 1974 рік — 668,438.12 дол., а від 1-го січня 1975-го року по 8%, або по ринковій стопі, яка буде в тому часі.

4. Заключити відповідну умову — контракт між УНСОЮЗом та Українською Національною Корпорацією (Домом УНС) в справі позички і винайму приміщень.

5. Тому, що ми видаємо членам позички на 4%, тобто на менше, як ощадністкі вклади, видавати нові позички на 5% або 6% та перевести переозичку інвестицій, згідно зі статутом.

6. Перевести оцінку інвестицій, ангажуючи до цих справ фахові компанії.

Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітету найшвидше до кінця цього року подати про затвердження започаткованого вже перенесення Видавництва „Свободи“ до нових приміщень та про перехід на нову систему друку публікації УНСОЮЗУ.

8. Призначити автономний статус редакційного, адміністративного і друкарського ведення справ Видавництва в рамках схваленого для нього бюджету під проводом головного редактора і адміністратора та під загальним наглядом Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ.

9. Адміністратор „Свободи“ повинен складати Головному Уряду звітлення Видавництва, подібно, як їх складає на річних нарадах управитель „Союзівки“.

10. В Канаді винайняти приміщення на Канадську Канцелярію, незалежно де вона буде, але щоб вона вкінці була була, та щоб там були кожноразом всі фінансові зві-

ти, щоб кожноразом урядові чинники Канади могли мати їх до своєї диспозиції.

11. Щоб так само, як маємо зладжені звіти Рекордового й Організаційного Відділів про рух членства і суми забезпечення в Канаді, подавав також Фінансовий Відділ звіти про приходи і розходи та фінансовий стан УНСОЮЗУ в Канаді.

Ці пропозиції резолюцій підписали:

І. Геврик, І. Винник, Б. Гнатюк, І. Ващук і І. Скальчук

Вкінці голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик склав наступну заяву: До Головної Контрольної Комісії був надісланий лист від п. Діюка, головного радного і обласного організатора, писаний 1-го травня 1975 р., в якому з'ясований спір між ним та головним передсідником, згідно Головним Екзекутивним Комітетом, адносно виповідження йому праці, його платні та оплати коштів службових поїздок. Головна Контрольна Комісія пропонує, що Головний Уряд розглянув цю справу та вирішив її так, як цього вимагає добро УНСОЮЗУ, тому що Головна Контрольна Комісія не мала змоги перевести повний розгляд цієї справи.

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс, після ствердження, що головні радні проф. Тарас Шмагала, д-р Мирон Куропась та Анна Гарас не мали жадних відповідей, бо не було до них запитів, попросив до відповіді членів головного радного Василя Діюка.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ВАСИЛЯ ДІЮКА

Мене, на нещастя, запитала пані Гарас про те, що не було в могому звіті, але у звіті сен. Юзика, що я залишаю працю обласного організатора УНСОЮЗУ. Я це потверджую. Хочу тільки сказати, що я відходжу не тому, що я того хочу, але тому, що мене до цього змусили. Це моя проста відповідь. Хочу теж вибачитися, що він знов має щось з канадійцями. Здається, рік тому покійний Грінч тут просився, щоб йому за довгі роки праці щось дати, це не є поладана справа з п. Зоричем, а тепер я прийшов третій з черги, як третій апостол Діюк. Я дуже невдоволений таким поставленням справи Головної Контрольної Комісії, бо я не потребував писати до них листа, щоб вони справу передали Головному Екзекутивному Комітету. Не знаю, чи ви хочете, щоб я розказав вам ту історію, чи не хочете. Скажу вам тільки, що мене до того змусили вже близько рік. Мені заборонили їхати на Захід, мене поставили в літніх місяцях на пробу, щоб я давав в цих трьох місяцях по 60 членів в тих околицях, де ніколи стільки членів не було, мене викликали 22-го січня до Головної Канцелярії і мені сказали: ти є незадовільний, ти нічого не робиш і тому ти маєш іти на комісове. Коли я заявив: прошу або мені дати докінчити 10 років моєї праці в УНСОЮЗІ, або прошу мене звільнити. Я просив, щоб мені дали докінчити тих 10 років праці без тривічної відпустки і без 10-літніх ваканцій. Мені сказали, що дадуть знати. В Торонті мене запросили на засідання і вмовили в мене, щоб я погодився на комісове, тоді як я ясно ставив, що на ніяке комісове не піду. Бо коли мене звільнять, я більше дістану з безробіття, як одержуватиму комісового від УНСОЮЗУ. Був тоді головний передсідник і пан сенатор і вони пізніше твердили, що я погодився піти на комісове. Я не хочу дискутувати, бо їх було двоє. Це було 23-го січня. А 1-го лютого мені дали виповідження, хоч 2-го лютого головний передсідник був у Торонті, 3-го був писаний цей його лист, а 6-го був він наданий на пошту. Цього листа з висвідченням дістав я 10-го лютого і з місяця відписав листа на руки головного передсідника до членів Головного Екзекутивного Комітету. Описав я дістав листа від головного передсідника з 20-го лютого і в ньому він написав, що є дуже здивований, що я, нібито, дав згоду на комісове, що мені нічого не станеться з цією зміною, ані волосок з голови не спаде, бо я діставатиму таку саму платню і все те, що я діставав. Річ ясна, що я, маючи всього того досить, сказав, що я відходжу і вже другий раз не пробував писати листа. Коли мені даліше головний організатор дозволив і прислав всі директиви, я даліше робив все те, що я робив раніше, даючи їзди своїм авто і даліше спав по готелях. Та коли я післяв рахунок, здається 1-го, або 2-го квітня, то мені не заплатили за березень і квітень, а в травні я вже не вислав рахунку. Мені сказали, що будуть платити мені платню до червня, чи до половини серпня, але ніяк не хотіли мені заплатити коштів за цих два місяці. Я вважаю, що це не є справедливо, бо я своєї праці не змінив і даліше роз'їжджав. Мені головний організатор, як безпосередній шеф, наказував, щоб я щодня посилав звіти і я це робив, а кожний член Головного Екзекутивного Комітету ці звіти читав. Вони бачили, в яких містах я був, що я мусів туди їздити, мусів щось їсти і десь спати. Я був дуже невдоволений, коли мені головна касирка написала, що я погодився з головним передсідником і сенатором Юзиком на комісове, та що мені ніякі кошти не належать. Я тоді відписав листа, на якого від неї не дістав вже відповіді. Коли я другий раз вислав їй рахунок, вона знову відписала, що було засідання Головного Екзекутивного Комітету, на якому потверджено було мою нову умову, та що мені кошти не належать.

Я був 10 років на праці в УНСОЮЗІ і не хочу, щоб ви робили з мене союзового героя. Не хочу, щоб воно так тягнулося, як тягнеться в Канаді поголовно, що „Зліні Зорича“, „Зліні Грінча“, а тепер „Зліні Діюка“. Коли так хочете будувати Союз, шаста вам Боже. Мої рекорди маєте. Закиди, що я не виконаю своїх завдань? В той самий час, коли я приєднав сам 116 членів, записаних на себе, та 64 членів, записаних на секретарів, інший обласний організатор в тому самому часі записав за рік тільки 34 члени і він є такий самий добрий, або і ліпший від мене. Йому платять платню і йому платять видатки, а мені кажуть, що я не є в порядку.

Я не бажано собі того, щоб Головна Контрольна Комісія передавала мого прохання до неї Головному Екзекутивному Комітету. Якщо він тут рішить, що мені не належить, я завтра залишу працю. Прошу тоді дати мені виповідження і з тим виповідженням піду на безробіття, чи де. Я не хочу, щоб ми тут над цією справою дискутували. Дуже дякую!

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс після ствердження, що головні радні інж. А. Дорошенко, д-р Анна Чопик та інж. М. Кальба не мають відповідей, попросив до відповіді голову раду Теклю Мороз.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ТЕКЛІ МОРОЗ

Мені поставив запитання головний передсідник, чому я прийняла на себе обов'язки головної радної. Постараюсь дати коротку відповідь. По перше тому, що Український Народний Союз був першою організацією, з якою я зустрілась тут після моєї появи на північному американському континенті. Першого дня я стала членкою УНСОЮЗУ тільки тому, що це був Український Народний Союз. Від першого дня мого членства я звалялася до союзівської праці. В тому самому році я прийняла на себе обов'язки секретаря Відділу і після одного місяця, коли до нас прийав був головний передсідник, я вручила йому 12 аплікацій моїх нових членів. Отже вже тоді я щось знала про УНСОЮЗ та його забезпечення. Я закінчила тут коледж, ділянку радянництва (еквантінг) і мала пропозицію працювати для американської забезпеченої компанії. Але я даліше пра-

цювала пильно для УНСОЮЗУ і мій Відділ тепер нараховує около 200 членів. Це число не постоєло з нічого. Місцевим секретарям я старалася постійно давати потрібні інформації та поради, хоч не була ще тоді головною радною. Я закінчила два роки тому однотижневий курс для секретарів та організаторів на „Союзівці“ і думаю, що я все таки чогось там навчилася. Вкінці, я стала радною, тому що мене вибрали на цей пост делегати, які вважали, що я на цей пост надаюся. Коли б так не було, були б вони мене не вибрали. Але, я була поставила питання головному передсідникові і на мого питання не було від нього відповіді. Я чекала відповіді від головного передсідника, а не питання до мене. Але я свідомо того, що я раніше ніжча від головного передсідника і тому готова його переперсити, коли його чимсь образила.

ВІДПОВІД ГОЛОВНОГО РАДНОГО ВОЛОДИМИРА ЗАПАРАНОКА

Мені поставив був запит пан інженер Куропась, чому я зрештеш був з голоства Округу, і він натякав, що може я зрештеш був наслідок якогось Вотергейту. Отже причиною не був Вотергейт. Одного року, коли я був без праці, я рішив поїхати по цілім стейті Нью Йорку та організувати членів. Того року я прислав був 115 нових членів, хоч я тоді не був плачений так, як теперішні організатори. Мені платили по 7.00 дол. чи 8.00 дол. за члена. Коли я приїхав з терену з членами, то дістав заплату, а коли ні, коли втратив два і три дні, а не здобув членів, то й нічого не дістав. Це була моя доривкова праця. Але я мав велику прихильність секретарів багатьох Відділів. В 1966 році вибрали мене головним радним і в мій першій каденції я обслуговував чотири Округи: Боффало, Рочестер, Сиракузи і Трой. В другій каденції вже чомусь відбрали мене Боффало і Рочестер, а в третій каденції забрали мене Трой, так що я залишився тільки в мій Окрузі, де я був головою. Тепер і відповідь, чому я зрештеш був? Я зрештеш був тому, щоб побачити, чи Головний Екзекутивний Комітет доручить мені взяти участь в наступних Зборах в Цій мій Окрузі, коли я вже не буду там головою, чи ні. Коли на останніх Зборах в Тройо був тільки сам головний передсідник, до мене того самого вечора телефонували союзові сенатори та інформували мене, що там на Зборах союзів діяти заступували передсідника, чому немає на Зборах головного радного Запаранюка. Головний передсідник висловив їм, що це зв'язане з коштами подорожі, тому Запаранюка не просили. Я думаю, що всі орієнтуються, хто куди їхав і де були більші кошти подорожі, чи мої за 100-120 миль, чи передсідника за 500-600 миль з Головної Канцелярії. Я не нарікаю на членів Головного Екзекутивного Комітету, тільки прошу висвітлення, що є компетентний в цій справі.

ДИСКУСІЯ

Заступник головного передсідника д-р Іван Фліс ствердив, що на тому вечорі відповіді на поставлені запитання, та заповів зголошення другої черги дискусантів, зокрема тих, які на свої питання, поставлені раніше, не дістали задовільних відповідей. До дискусії зголосилися: інж. М. Кальба, Володимир Запаранюк, Анна Гарас, Текля Мороз, інж. С. Куропась, Володимир Діюк, Євген Репета, д-р Мирон Куропась, д-р Богдан Футей. На внесок головного радного Андрія Джулі, піддержаний зі залі, вирішено одностайно закрити листи дискусантів і приступити до дискусії.

Головний радний мгр Мирослав Кальба: Головний передсідник висловив справу закупу образу від мистця Рема. Але, якщо я собі добре пригадую, внесок був піддержаний та переголосований, щоб закупити великий образ Рема, який був вивішений там на Конвенції над входними дверима до залі нарад. Ціна його була 3,000 дол. і ми мали закупити цей образ і ще один, або два, щоб разом купити образи за 5,000 дол. Тоді головний передсідник попросив Конвенцію, щоб залишила цю справу для Екзекутиву, яка на своєму засіданні вирішить позитивно цю справу. Тоді не було згадки про закуп образу в Мороза, чи в когось іншого, тільки в мистця Рема. Головний передсідник сказав чомусь, що нам організатори не є потрібні. Він теж казав, що маємо конкретний план, щоб кожний Відділ придбав хоч одного члена, та що ми маємо впливати на Відділи, щоб вони це зробили. Якщо, за словами головного передсідника організаторів не треба, а ми не можемо їхати в терен, тоді хто має держати контакти з цими всіма секретарями та заохочувати їх придбувати членів. На мою думку, головний передсідник не дав нам задовільної відповіді. Головний передсідник теж не дав ясної відповіді в справі нашого будинку. Замість чогось конкретного, він казав: є всі дані, ми маємо, або віримо, а це ми чули вже кілька років. Справа „Ради Освіти“ настроює мене песимістично, коли ми винайняли цей Раді приміщення по такій низькій ціні 4.50, 5.00 та 5.50 дол. а крім того ще даємо їй приміщення на сім місяців без чиншу, що в сумі зменшує висоту чиншу на 3.50 дол. від стопи. Мені виглядає, що ми тут хапаємось, немов той потопляючий, за соломинку.

Головний Радний Володимир Запаранюк: Мене спрочував наш головний передсідник згадкою про журнал „Наш Голос“. Після смерті одного мого члена появилася в рубриці „посмертний допомога“, що по цьому покійному членові була виплачена така „допомога“, тобто 1,000 дол. забезпечення. Вдова по членові мала телефони, в яких їй дорікали, що це за „допомога“. Після того вона зверталася до мене і скаргу, що виплату посмертного не можна називати „допомогою“, а вкінці хотіла, щоб її завагу помістили в рубриці „Голоси читачів“ у „Свободі“. Коли їй цього відмовлено, вона пішла до цього журналу „Наш Голос“, який поміщує пашквілі проти Українського Народного Союзу. Прикро мені, що не поміщено цього листа у „Свободі“ і члена мусіла піти до цього пашквільного журналу. Жінка ця була в розпачі по втраті чоловіка і тепер я втрачу у цій родині трьох членів. Були випадки, що посмертні згадки по членах появлялися по шести місяцях і наслідок одного такого випадку я втратив вісім членів. Тут була мова, як організувати членів, а я показую вам, як ми не вісимо одержати вже готових членів.

Головна радна Анна Гарас: Тепер маємо Рік Жінки і наш головний передсідник старався дати жінкам велике признание. Я хочу спростувати слова головного передсідника, що я ніколи не зверталася до нього, щоб вислав мене до Пітсбургу, до Нью Йорку, чи до інших міст. За мою 10-річну працю, я думаю, що я не заслуговую і не повинна бути так трактована головним передсідником. Вкінці третя завага до головного передсідника: я ніяк не є змучена, я даліше організую членів і даліше належу до цього Клубу Заслужених Союзівців. Колись я була предвдала в році 72 члени, пізніше вже 60 членів, минулого року 31 членів, а в цьому році маю вже 14 членів. Я запитую головного передсідника, скільки він зорганізував членів?

Головна радна Текля Мороз: Маю питання до головного касирки пані Дічук: чи секретарі дістають винагороду до чотирьох, чи що-три місяці? Чи не можна б цих ви плат прискорити? Ми маємо тут чотирьох представників з Канади. Я не дістала відповіді, які є обов'язки членів Головного Уряду. Нам треба б докладно знати, бо Канада має великі простори та великі можливості.

Почесний член інж. Степан Куропась: Я можу говорити на тему „Своя своя не познана“. Бо я не говорив ніколи, що Контрольна Комісія має робити якісь плани. План робить Головний Екзекутивний Комітет, Головна

Рада радить і піддає суспільству, а Головна Контрольна Комісія переверяє та рекомендує. Д-р Скальчук, відповідаючи на мої питання, сказав, „ми маємо рекомендувати“. Я також так думаю. Так пан Бинник рекомендував на Конвенції що українську гордість, тих 15 поверхів продавати. Це я вважаю за рекомендацію, в тому і є ваш план. Щодо цієї гордості, досі ми маємо трьох члених людей, які вважають, що як ми тримаємо один мільйон дол. річно, то ми з цього маємо бути горді. Перший з них є сенатор Юзик, другий — прем'єр Ревай, а третій — пан Гавриш.

Щодо Канади я не говорив, пане сенаторе, що, коли Ви відповідали, що там немає порядку. Я лише зв'язав пана Діюка, обласного організатора, який сказав, що немає порядку. Тому я і питаю Вас, як голови Канадської Репрезентації, щоб Ви сказали, як там є, а Ви кажете, що це я сам вдумався. Бо ж це є у звіті чорне по білому, хоч не знаю, чи це „Свобода“ помістять.

Казав пан Гавриш, що немає такого, щоб його не пускали. Але голова Окружного Комітету в Чикаго показував мені його листа, в якому він просився, щоб його запросили до Чикаго і казав там: „мене не пускають“. Я став би в його обороні, щоб його пускали. Але, коли він каже, що його пускають, тоді ми не маємо жадного аргументу. Коли пан Гавриш каже, скільки коштів нас хмаросає, він повинен додати до того оголошення в „Нью Йорк Таймс“. Тоді ми будемо мати повний образ.

Головний радний Василь Діюк: До мене не було жадних запитів, але я хочу порушити справу проскритих трьох Конвенцій про встановлення до статуту постанов про Окружний Комітет. Статутова Комісія приготувала була проєкти змін в тому напрямку, а делегати, на жаль, цей параграф відкинули. Я хотів би тут поспитати Головного Екзекутивного Комітету, чому він не допоміг голові Статуту. Комісії апелювати до тих делегатів, щоб такий параграф був прийнятий до статуту. Коли б ви були апелювали, може делегати були б послухали їх. Якщо були б не послухали, ми були б знали, що ми пробували, бож Головного Екзекутивного Комітету знає, що нам Окружний Комітет потрібні. Тепер нас на місцях питають секретарі, „що ви від нас хочете, коли ми маємо Головного Канцелярія і не мусямо вас слухати“. Головний організатор пише в „Трибуні УНСоюзу“, що голова Окружного Комітету є відповідальний за приєднання нових членів у його Окрузі. Але, коли я почав говорити із декількома секретарями, вони мене запитували: „А скільки нових членів Ви даєте мені в цьому місяці до якого Відділу?“ Я питаю, чому? А він мені відповідає, що він читає, що головний організатор писав, що Ви за це відповідаєте, Ви маєте дати нам нових членів. Тому, коли Головний Екзекутивний Комітет не постарався на наступній Конвенції, щоб включити до статуту постанови про Окружний Комітет, то відділові урядовці ніколи не будуть респектувати голів Округ, чи Окружних Управ.

Головний радний Євген Репета: Щодо обласних організаторів існує непорозуміння між головним керівником та обласними організаторами. Це непорозуміння було не тільки зі мною, але також з іншими організаторами. Від нас вимагають, щоб не тільки організували нових членів, але також подбали про те, щоб секретарі організували членів. Я вважаю, що така постановка про обов'язки обласних організаторів не є правильною. Вона викликає багато непорозуміння і спричинює деморалізацію на тому відтинку. Обласний організатор повинен називатися асистентом головного організатора і він повинен не лише сам організувати членів, але також дбати про те, щоб на його території організатори і секретарі приєднували членів, він повинен шукати за новими секретарями і їх вишколювати, а також лутити Відділи, так як це є в комерційних компаніях. Якщо б ця справа була так ясно поставлена, тоді не було б жадних непорозуміння. Про платні не буду говорити. Тільки зверну увагу, що не можна до платень зачислити коштів подорож і видатків, бо тоді теж платні членів Головного Екзекутивного Комітету вносили б не 20.000 дол., але може і 30.000 дол. Тут була згадка, що обласним організаторам дано фотографічні апарати. Я жадного фотоапарату, як обласний організатор не дістав. Хіба що тепер думають такі апарати давати.

Маю це одне запитання до сенатора Юзика. Вірно, що він мав би нам відповідати, які податки платив би УНСоюз в Канаді, коли б він там був самостійною організацією. Во, якщо це не є тасмичною, то нам варто б над цим подумати, чи не краще відділити канадську частину нашої організації, як це зробили лютерани. Тоді за гроші, що їх заощадили на податках, ми могли б найняти більше людей до праці в УНСоюзі та для української етнічної групи взагалі. Це вийшло б нам тільки на користь.

Головний радний д-р Митрон Куропас: Я був здивований і обурений тим, що головний керівник сказав нам тут, що забезпечення урядів стейтів не дають про етнічні групи, про їхню культуру, науку і тим подібне. Я це знаю, що вони не дають, але ми повинні дбати про українців і ми, як українська установа, повинні це робити. Головний керівник казав, що він має план і що все буде добре. Але те, що він нам представляв, це не є жадний план. Ми знаємо, що ми хочемо здобути більше членів, але ми повинні мати план, як це ми можемо досягнути. Головний керівник мусить виробити такий план, щоб дати поштовх союзницям, щоб ми могли всі співпрацювати з ним і досягнути того, чого ми всі хочемо. Ваша перша відповідальність, пане керівнику, це УНСоюз.

Головний радний Богдан Футей: Я хотів би звернути увагу на те, що Головний Екзекутивний Комітет, коли планує збори Окружного Комітету, повинен звернутися наперед до головних урядовців на тому терені та порозумітися з ними. Наприклад, у Клівленді про останні збори Окружних Комітетів дізналися чойно з преси, а листи від Головного Екзекутивного Комітету отримали ми того самого дня, коли мали вже відбуватися збори. База нашої організації — це приєднання нових членів. За час 5 років мого участі в Головному Уряді я зустрічався постійно з цими проблемами на річних нарадах. Дотепер вся вина падала на д-ра Падоху, бо він, як секретар і північний головний організатор все був бідний винен. Тепер здається, вона переходить на редактора Драгана, але хіба не за членів, тільки за газету. Я хотів би тут ствердити, що дійсно головний керівник є відповідальний за цілу організацію. Якщо ми вважаємо, що членство є базою нашої організації, тоді наш головний керівник повинен представляти нам план, як це членство треба організувати. Бо, якщо наші урядовці того не вміють робити, то він має показати, як це треба робити.

Заступник головного керівника д-р Іван Фліс заповів, що на тому вчорашньому другий листу дискусії, і попросив до відповідей членів Головного Екзекутивного Комітету.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО ПРІСІДНИКА ПОСІПІА ЛІСОГОРА

У відповідь на завага головних радних Теклі Мороз і Володимира Запаранюка хочу спершу ствердити, що в нас в УНСоюзі ніхто нічого не скривав і кожний говорить ділово до речі. Казала пані Мороз, що вона не дістала відповіді. Я маю занотовано все те, що ви говорили, а коли треба, може послухати запису на стрічці. Ви запитували про бюджет 15.000 дол. і на це дістали відповідь від головної касирки. Ви підкреслювали, що коли б мали ці гроші на працю, то робили б більше. Даліше Ваш конкретний запит був, які є обов'язки головного радного. Отже Ви цього не знали. Потім Ви звернулися в справі дискусії про

померлого члена, якого не поміщено. Потім Ви порушили справу моргеджів і сказали, що Ви нічого про моргеджі не знаєте. Вкінці Ви сказали: „Я не знаю, що маю робити, які обов'язки? То є страша часу, коли я не знаю, що робити. Ми не можемо функціонувати без бюджету, нам не вистачає фондів. Якій наш стан і вигляди на майбутнє?“ Годі я говорив, що ми маємо тут таку ситуацію, що себса, яка дала себе вибирати та обіцявала працювати для УНСоюзу, тепер ставить питання, які є обов'язки головного радного. Я прорахував поглянути до нашого статуту, де вписано всі обов'язки головних радних. Коли Вам не було ясно, Ви повинні були вже рік тому запитати нас про це в Головній Канцелярії, по телефонувати до нас, чи до сенатора Юзика, чи навіть поговорити про це з паном Діюком, коли він був у вас в Монреалі. Я тут не нападав Вас, ані не критикував, що Ви нічого не робите. Бо Ви знаєте, що робити, але Ви самі поставили таке запитання, казали, що не знаєте, що маєте робити. Ви маєте найліпшу Округу, Ви поспіюєте організувати найбільше нових членів і Ви знаєте, що працюю, бо вже довго її виконуєте. Але мого того Ви поставили таке запитання і тому я мусів Вам на нього відповісти, що Ви не повинні легкавити собі цих справ, бо Ви інтелігентна людина та знаєте всі ці справи. Але чомусь Ви захотіли понарікати, що тут не має кооперації, та що ми не даємо Вам інформації, що їх Вам потрібно. Я маю великий респект до особи, яка з таким досвідом в союзній праці приходить до Головного Уряду і на ці перші поради. Ваші нарікання не може погостити з Вашими успіхами, коли Ви прийшли до Монреалю і там, де вже казали, що нічого не можна зробити. Ви придбали стільки нових членів та зрушили працю Округи з місяця. Я вважаю, що ми тут повинні звернути увагу на те, що ми тут не дорочисся, але не ніхто нічого не закривав, бо перед нами великі обов'язки та відповідальності за нашу устану. Тому ми не можемо бавитися малими справами, дрібницями, коли йдеться про велику устану та великі справи.

Головний радний Володимир Запаранюк є дуже заслуженою особою в нашому Головному Уряді. Він один з найкращіших, найбільш заслужених, солідних, а при тому скромних союзців. Він навіть сам нам заявляв, що він не напружується, щоб його посилали на роз'їзди, бо він вже не має тієї сили і не може робити так багато, як робив раніше, та не може по ночах їздити. Але справа не в тому. Ми мали доручення від Головної Контрольної Комісії, щоб зменшити виплати на візиди та репрезентацію. Тому, коли вже їде в терен головний організатор, чи інший член Головного Екзекутивного Комітету, то це вже вистачає, щоб не робити більше видатків. Отже стався так тому, що нам казали економити кошти.

Інженер Куропас казав, що я є проти організаторів, що я мав сказати, що нам організаторів не потрібно. Я такого не казав. Навпаки, я ствердив, що нам потрібно організаторів, але тільки таких, які будуть мати успіхи та будуть співпрацювати зі секретарями Відділів, які будуть дбати про продукцію, бо така є наша потреба. Коли не вдається нам знайти таких організаторів, які будуть так працювати і тоді ми будемо йти за що працю платити, тоді треба шукати інших способів організувати членів, вести членську кампанію, чи то телефонами, чи листами. Як це буде, я не знаю. Але тепер ми шукаємо даліше таких організаторів, які будуть продукувати і цим самим будуть нам оплачуватися. Були тут голоси критики і невдоволення справами нашої будівлі та винайму приміщень для Ради Освіти за такий низький ціну. В теперішніх часах наш будинок і зв'язані з ним клопоти не є унікальними. Минулого тижня було в пресі повідомлення, що в Ню Йорку є тепер 27 і пів-мільйона квадратних стіп порожніх бюрових приміщень, тобто около 11% таких приміщень. Колись брали за квадратну стопу чинш у висоті 12,00 дол., а тепер вже знизили на 10,00 дол., а то й за 8,00 дол. в нових будівлях, а за приміщення в старих беруть тепер і по 5,00 чи 6,00 дол. Тому тепер така боротьба і конкуренція на ринку приміщень. В Ню Йорку є тепер 11% порожніх приміщень, в Чикаго (і про це інж. Куропас знає) є іх 14%, а в Мінеаполісі аж 20%. Ця ситуація в Ню Йорку це погіршується. За останніх чотири роки збудовано в Ню Йорку багато нових будинків, в тому і Світовий Торговельний Центр, який мав би бути винайманий в 1976 році повністю, а він має два мільйони квадратних стіп приміщень. Коли ми погодилися на винайм приміщень Раді Освіти за ціну 4.500 дол., ми зменшували наші втрати на будинку, бо краще дістати навіть і чинш по 4.50 дол. і цим самим мати втрату 5.000 чи 6.000 дол. на рік, чим не дістати жадного чиншу і мати значно більшу втрату. Пані Гарас хочу пояснити, що я не казав, що це вона казала, що хотіла кудись їхати. Це була моя думка, що вона хоче поширити свою працю та їхати даліше і даліше. Ви це можете робити, бо Ви знаєте роботу. Але Ви можете це робити і на місці. Ми мусимо давати більшу продукцію. Ось Ви в одному році організуєте 50 нових членів, а в другому році менше, половину, а то й третину того. Ми знаємо, що Ви можете зробити більше, і тому ми не є вдоволені з того. Ми є стурбовані тим, що сталося, бо Ви є здібні та можете мати країні успіхи. Головна рада пані Мороз знає, яка є ситуація в Монреалі, і вона знає, що там треба робити. Тому, пані Мороз, робіть там те, що ми робили досі у своїх Відділі та в Монреалі. Коли ж Ви маєте якісь пропозиції чи поради, пришліть їх нам до Головної Канцелярії. Будуть певні, що ми їх уважно розглянемо і Ви дістанете від нас відповіді.

Головний радний Євген Репета порушив справу обласних організаторів. Було в нас і таке, що казали, що організатор сам не мусить нічого організувати, тільки старатися навчати секретарів організувати членів і тоді старатися, щоб вони давали продукцію. Потім ми побачили, що це не давало сподіваних успіхів і ми сказали, щоб сам організатор також давав певний мінімум продукції. Так ми сподівалися, що кожного року повинна б зростати продукція нових членів, що після року і 100 новими членами повинен прийти рік із збільшеною продукцією на 10%, тобто рік і 110 новими членами. Але коли ми побачили, що це не вдалося нам перевести в життя, ми пробували інших способів. Відносно платень і коштів подорож ми завважили, що треба би рахувати до платень членів Головного Екзекутивного Комітету їхні кошти подорож. Вони мають означені свої обов'язки і виконують їх, працюючи часто багато більше, як призначені урядовці гадини. А коли вони їдуть в терен, ці кошти треба покрити. Як ви діставали 9.000 дол. річно, а ходили б від хати до хати та приєднували більше членів, то і заробили б більше, бо ми платимо організаторам платні, як комісове за продукцію. Коли продукція мала, тоді зовсім ясно, що ми починаємо числити, скільки коштів нас цей організатор, тобто його платня і кошти, та питаємо себе, чи він нам оплачується. Ми мусимо так поступати в нашому підприємстві.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО ДИРЕКТОРА ДЛЯ КАНАДИ СЕН. ПАВЛА ЮЗІКА

Інженер Куропас зачислив мене, пана Ревая і пана Гавриша до тих, які називають наш новий будинок гордістю. Коли б ми говорили так, як пан інженер Куропас, то ми мало б допомогли б справі нашого будинку. Я вважаю нашим обов'язком робити всі старання, щоб цей будинок був заповнений, бо лише тоді наша вся праця піде повною парою. Запит пана Репети відносно податків у Канаді зовсім слушний і ми над цим теж думали в Ка-

наді. Ми платимо, менше-більше, так около 25.000 дол. податку тільки федеральному, але ще є теж інші податки. Я хочу тут запевнити вас, що я вгляну в цю справу глибше і постаруюся тоді дати вам докладнішу відповідь. Як би ми могли заощадити на тому, мати своє бюро і мати більше фондів на нашу працю в Канаді, то це очевидно, було б для нас корисним. Ми могли б тоді так зробити, як це зробили вже лютерани.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОЇ КАСИРКИ УЛЯНИ ДЯЧУК

У відповідь пані Мороз хочу вяснити, що ми ніколи не висламо секретарські винагороди із спізнанням. Коли приходять місячні рахунки на час, тоді ми можемо теж виплатити на час секретарські винагороди за минулий квартал. В Канаді ми маємо проблеми з поштою, а спеціально тоді, коли там є страйки поштових працівників. Але і без страйків листи з Монреалю їдуть до нас до Джерзі Сіті від 7 до 10 днів. Так же само їдуть до нас довго місячні рахунки, які, замість при кількі місяця, часто доходять до нас аж 15-го чергового місяця. Щоб начислити секретарські винагороди, потрібно нам приблизно тиждень часу. Чеки ми виставляємо з датою кінця місяця і до Канади ми завжди вислаємо ці чеки скоріше, як до Відділів в Америці. Якщо ці листи доходять до Вас все таки пізно, то це вже вина пошти, а не Головної Канцелярії.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА АНТОНА ДРАГАНА

Я дам коротеньку відповідь головному радному Володимирові Запаранюку. Цей лист, про який мав, прийшов був до нас до редакції, як „Голос Читача“. Того самого дня я звернувся був у цій справі до головної касирки. Це не було питання, чи „Свобода“ хоче надрукувати цей голос, чи ні. Тут була порушена справа назви виплати, яка залежна від наших статутів постанов, бо йшлося про назву допомоги, чи якось інакше. Отже ця справа не була на місці. Посмертних вісток ми мали заздалегідь біля 200, але тепер же маємо секретарку, яка їх перепише та підготує до друку, і ми вже старасмося поміщувати їх на час. Таких посмертних згадок ми отримуюмо по 3 4 денно і ми зможемо їх поміщувати без спізнання, тобто не відкладати їх публікації.

Головний керівник Йосип Лисогір попросив до слуху голову Головної Контрольної Комісії мігра Івана Гавриша, який зголосився спростувати непорозуміння. Він заявив, що Головна Контрольна Комісія передала справу платні і коштів обласного організатора Василя Діюка до поладнання Головному Уряду, а не Головному Екзекутивному Комітету, як це чомусь так зрозумів пан Діюк.

Тоді головний керівник заповів, що дискусія над званнями закінчена, а всі інші справи можна буде порушити під точкою 10 затвердженого порядку нарад.

Даліше головний керівник Й. Лисогір заповів, що черговий день наради призначений на працю по Комісіях. Тому всі члени Головного Уряду повинні зійтись на залі нарад завтра ранком о годині 9.30 і звідтиля розійтись на наради різних Комісій. Чергова спільна нарада — сесія цілого Головного Уряду має відбутися в четвер, починаючи з години 8.30 ранку.

Головний радний д-р Богдан Футей зголосився до слуху і повідомив Головний Уряд, що на нарадах головних радних він був обраний одностайно головою Головної Ради, а секретарем д-р Анна Чопик. Головний керівник Й. Лисогір заявив, що приймає це повідомлення до відома та до протоколу і на тому закрив цю сесію.

СЕРЕДА, 21-го ТРАВНЯ 1975

Члени Головного Уряду УНСоюзу зібрались в залі нарад о годині 9.30 ранку і звідтиля, поділявшись на Комісії, перейшли на наради поодиноких Комісій, які відбувались впродовж цього дня по різних залах „Союзів“.

Шоста (рання) сесія

(четвер, 22-го травня 1975)

Головний керівник Йосип Лисогір відкрив нараду цього засідання о годині 9.20 ранку і після ствердження, що Головна Контрольна Комісія ще приготується до точної схвалення звітів, попросив до слова головного організатора Степана Гавриша.

Головний організатор Степан Гавриш: Пані і Панове! Так як наша заступниця головного керівника пані Душник вручила декілька днів тому відзначення за успіхи в членській кампанії головному радному Анні Гарас на зборах в Аллентаві, так мені припала честь тепер тут перед вами вручити таке відзначення головному радному Володимирові Запаранюку за його здобутки в членській кампанії. Тому що на нарадах Округи Ютика-Сиракуз, яку він довгі роки провадив на пості голови, я не мав цієї відзнаки для пана Запаранюка за приєднання 17 нових членів, вручаю йому це відзначення тепер.

Головний керівник Й. Лисогір заповів, що ще перед звітом Головної Контрольної Комісії про схвалення звітів, до якого Комісія ще приготується, він покликав до звіту Стипендію Комісію УНСоюзу, яка відбула свої наради ще в неділю, 18-го травня. Першою він попросив до слова головну касирку Уляну Дячук.

ЗВІТ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ

Головна касирка Уляна Дячук: Цього року вплинуло до Стипендії Комісії 1500 аплікацій, в тому 87 від дівчат та 73 від хлопців. Аплікації внесли вдруге 27 аплікацій, втретє — 5, а четвертий раз — 2. Одну аплікацію, яка наспіла 2-го травня, не взято під розгляд, тому що вона була спізнена. Другою вимогою було дворічне членство. Ми провірили в Головній Канцелярії членство цих аплікантів і 8 аплікацій відкинуто, тому що апліканти не мали дворічного членства. Сім аплікантів мають в УНСоюзі тільки акцидентове забезпечення, але в нас досі не було постанови, що це мало б бути життєве забезпечення, тому ми взяли їх до уваги. Але на майбутнє пропонуємо, щоб ми внесли таку резолюцію, що управленнями до стипендії з тільки такі члени, які мають грамоти життєвого забезпечення. Даліше, одну аплікацію сам член відтягнув ще перед засіданням, а дві аплікації не розглядали, коли стверджено, що ці апліканти все ще мають один рік навчання в середніх школах, які покинуть чойно в 1976 році. При розгляді аплікацій вилімовано 10 аплікацій тому, що ці апліканти не мали вимаганих прилог. Цього року ми мали найвище число аплікацій від часу приділювання стипендій від УНС, тому і праця над аплікаціями та рішення про призначення стипендій вимагали багато часу і труду.

Пропозицію головної касирки, щоб управленнями до стипендій були тільки ті члени, які мають грамоти життєвого забезпечення, тобто щоб виключити власників самих грамот акцидентного забезпечення, затверджено одностайно.

Черговим попросив головного керівника Йосип Лисогір до слова головного секретаря Володимира Сохана, як секретаря Стипендії Комісії.

25-річчя українського спорту в Австралії

Продовжуються святкування 25-річчя діяльності, що їх відзначають окремі українські спортивні осередки на континенті „Кенгару“ в далекій Австралії. Українські спортсменів і спортивні ділячі роблять підсумки своєї дуже корисної праці в діяльності фізичного виховання нашої молоді та гідної репрезентації українського імені в австралійському доквілі. В Австралії, подібно, як і на Північній — Американському континенті існують численні етнічні сортові осередки й клуби з виразними назвами країн свого походження: знамих міст, рік і ін. До цього часу офіційні спортивні чинники Австралії не виступали проти цих „чужих“ назв, хоча свого часу була спроба відповісти австралійським кіл, які „рекомендували“ зміни цих назв, проте зустріли сильний опір новоприбулих емігрантів залишили їх в спокої.

Таким чином численні етнічні спортивні Т-ва й клуби дають свій великий вклад в даліший розвиток і розбудову різних діялок спорту, а особливо в копаному м'ячі, відбаванці і кошківці. Окремі національні групи, що мають можливість спроваджувати першорядних спортсменів з країн свого походження, розбудували свої спортивні осередки до високого рівня. Такі можливості мають і з них вповні користуються: поляки, греки, хорвати, італійці і ін. Українці, очевидно не мають тієї можливості і тому нашим спортивним осередкам з кожним роком стає важче конкурувати, головню в австралійському копаному м'ячі. Завдяки оригінальним правилам Австралійської федерації копаного м'яча, які вимагають від клубів, що виступають в так зв. „Стейт-лігах“ обов'язково активних резервних і юнацьких дружин та власних площ і стадіонів, українські спортивні Т-ва виховали ряд своїх футбольних талантів, які гідно конкурують з підсильними вже згаданими етнічними клубами.

Крім копаного м'яча, майже при усіх згаданих українських спортивних осередках є діяльні теж і інші спортивні ділянки, головню відбаванкові і кошківкові, — жінок і чоловіків. І так, наприклад І-а дружина дружина „Лев“ в Аделаїді семикратно сягнула звання чемпіонів Стейту та один раз Трофей Федерації Південної Австралії. І в цій ділянці спорту Спортсмен Т-во „Лев“ дало свій значний вклад, чолові змагання якого входили до Збірної Відбаванкової Федерації Австралії, брати — Петро, Андрій і Михайло Ковальські.

В Австралії не існує надрядної української Спортивної Організації, як це ми маємо в ЗСА і Канаді у формі Української Спортивної Централі Америки і Канади. Все таки в рамках Зустріч Українців Австралії, що відбувається традиційно, кожних три роки зустрічаються між собою в змаганнях в різних ділянках репрезентації усіх Спортивних Осередків. До цього часу переможцями зустріч спортивних Т-ва „Лев“ Аделаїда.

Під сучасну пору І-а дружина „Лев“ Аделаїда змагалася за Чашу „Ампо“, а в табелі літніх гор займає 3-тє місце і є головним кандидатом на чемпіона. Однак, в Австралії розпочалася акція за створення Державної Ліги Копаного м'яча І-а дружина „Лев“ як одна з найсильніших в Південній Австралії знову кваліфікується до Державної Ліги, якщо така стане дійсністю, на жаль, як згадує до автора цих слів один із чоловіх ділячів „Лев“ — Володимир Ткачук — до есентуального вступу потрібно суму 50.000 дол. на два роки. Брак потрібних фінансових засобів буде мати найбільшою перешкодою, а шкода, бо, як зазначу згаданий наш спортивний діляч, — спорт є найкращою діловою пропагандою для українців в Австралії.

Брізбен. — В цьому місті є діяльний спортивне Т-во „Дніпро“. І-а дружина копаного м'яча ділила до І дивізії „Стейт-ліги“ в 1956 році, з якої випала до ІІ дивізії в 1969 році і в ній продовжує свою активність.

Перт. — Тут успішно розвиває свою діяльність спортивне Т-во „Київ“. І-а дружина вже від років виступає в І-й дивізії „В. Л.“

Гобарт (Тасманія). — На сході і заході цього острова існують два українські спортивні осередки „Дніпро“. Перші дружини копаного м'яча виступають в ІІ дивізії.

Канбери, столиця Австралії. — В столичному місті Австралії, як і лічачи, існує сильний український спортивний осередок „Дніпро“. І-а дружина копаного м'яча „Дніпро“ вже від 1950 року виступає між найсильнішими в І дивізії. За цей час українські футболісти 6-тикратно здобули

Головний секретар Володимир Сохан: Після вясненя та заваг, що їх подала нам головна касирка пані Уляна Дячук, яка реферувала справу розгляду аплікацій на Стипендії Комісії, залишається мені прочитати йогосаний вже протокол наради цієї нашої Комісії. Простіть його уважно вислухати. Імена та прізвища стипендіянтів читатику поволі, щоб всі, хто зацікавлений, міг записати собі їхні прізвища та суми приділяних, чи радше пропонуванних стипендій.

(Продовження буде)

О. Твардовський

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

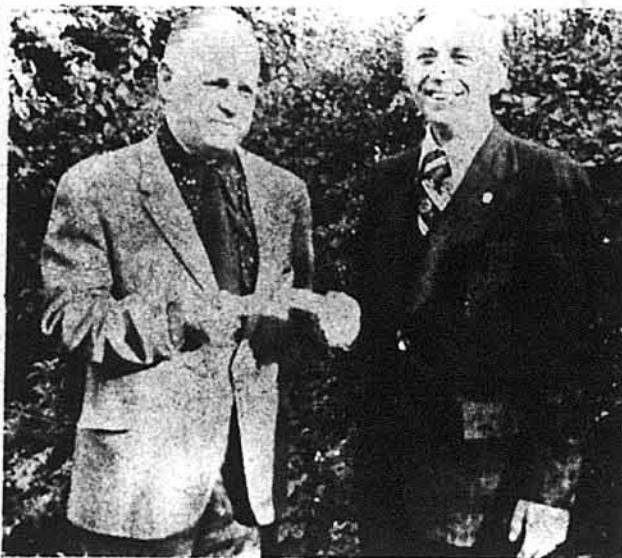
УНСОЮЗУ!

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
П'ятниця, 26 березня 1976 р.
АНДРІЙ СЕМОТЮК
 ІНФОРМАЦІЙНА ДОПОВІДЬ:
„ПРАЦЯ БЮРА СВІТОВОГО КОНГРЕСУ
ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ НА ТЕРЕНІ
ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ В УКРАЇНСЬКІЙ
СПРАВІ”
 Після доповіді — дискусія.
 Початок о год. 7:30 веч.
 Гостям раді.

Канадське НТШ приготувляє працю про совєтське народовбивство в Україні

Торонто. — Ліквідаційна комісія Норд - Вінніпег кооперативи у Вінніпегі вирішила передати Канадському НТШ суму 12,265.75 дол. на фундацію, завданням якої фінансувати видання, опубліковане англійською мовою, присвячене проблемі фізичного винищення українського народу (голодом, переселенням, тюрмами і концетраційними таборами) та духового (через мовний та релігійний геноцид, через ліквідацію української культури). — Інформус тижневик „Гомін України” з 24-го січня ц. р.

Завданням управи КН-ТШ, до чого вона зобов'язалася, буде розпрацювати відповідні теми, підшукати найкращих авторів, доповнити відповідною збірковою акцією фонд і видати працю, яка науковою аргументацією виказала б правдивий стан українського народу в СССР і в т. зв. УССР. Голова Ліквідаційної комісії Норд - Вінніпег кооперативи у Вінніпегі, мгр Іван Геврик вручив К.НТШ, голіві д-рові Богданові Стебельському чек на названу раніше суму, 13 жовтня 1975 року.

Мгр І. Геврик вручає чек для К.НТШ на руки голови — д-ра Б. Стебельського (зліва).

Українська громада в Коговзі вшанувала Майку Мазуркі

Майк Мазуркі (посередині) приймає виказку погосного глена Українського Горожанського Клубу від інж. Романа Раконого (третій зліва). Інші члени управи (зліва): І. Білінський, М. Степанський, М. Сааків, В. Слободян, Р. Мацюк, І. Кубель.

Коговз, Н. П. Місцеве українська громада вшанувала відомого українського актора американської сцени і телевізії Майку Мазуркі-Мазуркевича, який гостює в цьому місті як головний актор в п'єсі „Про людей і мишей”, що йде вже четвертий тиждень у вщерть заповненій залі місцевого театру. Як відомо, М. Мазуркі — колишній мешканець Коговзу, в якому він виріс і в якому ще сьогодні живе його мати. В неділю, 14-го березня, Український Горожанський

Клуб, в співпраці з місцевими жіночими організаціями, влаштував товариську зустріч з М. Мазуркі, під час якої вручено йому, як колишньому членові, виказку почесного члена. В зустрічі, яка відбулася в модерно відновлених приміщеннях Клубу, взяло участь біля 200 осіб, які бажали українському акторові дальших успіхів в його кар'єрі. Пригостували і провід імпреси був в руках п-ї Ольги Раконої.

У своєму слові до присутніх М. Мазуркі подякував за прийняття та заявив, що він за кілька місяців знову повернеться до свого рідного міста, щоб взяти участь у святкуваннях 200-річчя Американської Незалежності.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ ВИЗНАЛА ПЕТТІ ГІРСТ ВИННОЮ

Сан Франціско. — Минулої суботи, 20-го березня, лава присяжних визнала Патришу Гірт, дочку власника газетного концерну, винною за грабіж банку разом із членами т. зв. „Симбіоністської визвольної армії”, а також винною за вживання пальної зброї під час цього грабунку, який відбувся 15-го квітня 1974 року. Суддя Олівер Картер має 19 квітня ц. р. проголосити кару. П. Гірт може бути засуджена на 35 років ув'язнення. П. Гірт також обвинувачена за інші порушення закону, але судова розправа щодо цих обвинувачень розпочнеться шойно за кілька тижнів в Лос Анджелесі.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСоюзу!

ГОЛОС З УКРАЇНИ:

„БІЛЬМО”

Михайла Осадчого

в англійській мові; переклад, редакція і анотації МАРКА ЦАРИННИКА; надруковано при співпраці ФКУ тиражем 12,000 примірників у видавництві Гаркорт Брейс Джованович.
 Ціна книжки: в твердій оправі — \$8.95, в м'якій — \$3.95.
 Замовлення спрямовувати на адресу:
 MR. PETER PALUCH
 HARVARD UNIVERSITY
 UKRAINIAN STUDIES FUND, INC.
 1581 — 83 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138

FOUNDATION FOR PERFORMING ARTS UNION, N.J.

повідомляє, що

в суботу, 27 березня 1976 р.

о год. 8-й веч.

у залі CONNECTICUT FARMS SCHOOL

888 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

Концертний Піаніст

ТОМА ГРИНЬКІВ

лауреат міжнародних конкурсів, виконавець концерту Чайковського під диригентурою Стоковського, відомий з успішних концертів в Європі і в Америці
В СВОМУ РЕЧИТАЛІ
 виконає твори Ваха, Шуберта, Ліста, Шопена, Ревуцького і Косенка.

ПРЕМ'ЄРА

НАВПОЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЛОРОВОГО ФІЛЬМУ
 ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КІНО-СТУДІЇ
 ВОЛОДИМИРА ВАСКА — ОШАВА, КАНАДА

МАРІЧКА

ІРВІНГТОН — НЕДІЛЯ, 28-го БЕРЕЗНЯ

(ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!)

СЕАНСИ: 3:00, 5:00 і 7:00 ГОД.

IRVINGTON HIGH SCHOOL — Corner CLINTON AVE. & CIVIC SQUARE

ЙОНКЕРС — СУБОТА, 3-го КВІТНЯ

(ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!)

СЕАНСИ: 3:00, 5:00 і 7:00 ГОД.

UKRAINIAN CENTER — 301 PALASIDE AVE., YONKERS, N.Y.

НЬО-ЙОРК — НЕДІЛЯ, 4-го КВІТНЯ

(ТІЛЬКИ ОДИН ДЕНЬ!!!)

СЕАНСИ: 3:00, 5:00 і 7:00 ГОД.

FASHION N. S. — 225 WEST 24th ST.

ПАСЕИК — НЕДІЛЯ, 11-го КВІТНЯ

СЕАНСИ: 5:00 і 7:00 ГОД.

UKRAINIAN CENTER — 240 HOPE AVE., PASSAIC, N.J.

НОВЕ ВИДАННЯ В-ВА СУЧАСНІСТЬ ІСТОРІЯ ХВОРОБИ ЛЕОНІДА ПЛЮЩА

Друге доповнене видання з післясловом Леоніда Плюща.

- Документи зібрана в упорядкувала російська ділячка Руху для Захисту Прав Людини в СССР Тетяна Ходорова.
- Збірка була написана російською мовою і поширювалася Самвидавом в Радянському Союзі, згодом дісталася на Захід, тут перекладено на українську мову. Вийшла у В-ві Сучасність вперше весною 1975 р.
- Нове видання має 208 сторінок.
- Мистецьке оформлення Любослава Гуцалюка.
- Ціна 5.00 доларів.
- Книжку можна набути в українських книгарнях або у:

MMA NYUTZKYJ

785 West End Ave., Apt. 14 B, New York, N.Y. 10025

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ
 у ФІЛАДЕЛЬФІ, Па.
 улаштує ДОПОВІДЬ
Д-РА МИХАЙЛА КУШНІРА
 під н.

„Зустріч з мистецтвом”
 в суботу, 3-го квітня 1976 р.
 в ДОМІВЦІ „ТРИЗУБ”
 4932 N. Broad Street, Philadelphia, Pa.
 Початок о год. 6:00 веч.
 Управа запрошує усе Громадянство.

КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЬО ЙОРКУ

запрошує отримати все Українське Громадянство
 Нью Йорку й околиці до участі у
ПОСВЯЧЕННІ ПЛОЩІ
під будову нової церкви
СВ. ЮРА в НЬО ЙОРКУ
 що відбудеться
в неділю, 28 березня 1976 р.

зі слідуною програмою:

- Год. 4:00 по пол.: СЛУЖБА БОЖА — у старому храмі св. Юра в Нью Йорку.
- Год. 4:45 по пол.: ПОХІД НА ПЛОЩУ під будову нового храму св. Юра.
- Год. 5:00 по пол.: АРХИЄРЕЙСЬКИЙ АКТ БЛАГОСЛОВЛЕННЯ ПЛОЩІ — якого довершить Преосвященний Владика Кир НОСИФ у послуженні Впр. ДУХОВЕНСТВА.
- Год. 6:00 по пол.: ЗУСТРІЧ УЧАСНИКІВ СВЯТА в залі Академії св. Юра.
- До участі в Богослужбі, похіді та Благословленні ПЛОЩІ — запрошені молоді організації Пласт і СУМА, комбатантські, жіночі та інші з їхніми прапорами.
- Квитки вступу на зустріч з перекусом проситесь набувати скоріше в парохіальній канцелярії св. Юра.
- Учасники торжества випишуть свої імена в пропам'ятну книгу, що буде пізніше вмонтована в угодний камінь нового храму св. Юра.
- Учасники свята будуть також мати нагоду набути пропам'ятні відзнаки, та зложити чи здекларувати свою щедру лепту на будову нового храму св. Юра.
- Українці, покажімо, що нам лежить на серці зреалізування ідеї побудови величавого храму св. Юра в Нью Йорку — метрополії світу на добро НАШОЇ ЦЕРКВИ й слави НАШОГО НАРОДУ.

За Президію:
 о. д-р Володимир Галіч, ЧСВВ, ігумен і парох
 адв. Роман Гуглевич інж. Євген Іванків
 голова секретар

В пам'ять Дорогого Друга бл. п. мгра Оєипа Стецури

на „Церкву в Потребі”
 50.00 дол. зложили
 Ольга Стефанія
 та д-р Кліментій РОГОЗИНСЬКИЙ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
 що дня 20-го березня 1976 р. упокоїлась в Вози,
 на 71-му році життя,
 наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п. ЛЮДМИЛА БЕНОВСЬКА з дому ПЕТИКІВ

вдова по бл. п. ІВАНОВІ
 ПОХОРОН — у вівторок, 23-го березня 1976 р. з української католицької церкви св. Михайла в Балтімор, на український цвинтар св. Михайла.
 В глибокому смутку:
 син — АДАМ
 доньки — ХРИСТИНА і ЛЕСЯ
 і Внуки

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ дружини, СЕСТРИ, ШВАГЕРКИ і ТЕТІ

бл. п. НАТАЛІЇ з РУЩИЦЬКИХ ПАРУБЧАК

будуть відправлені
 СЛУЖБИ БОЖІ
 ЗА СПОКІН П ДУШІ
дня 25 березня 1976 року
 о год. 7:30 рано

в церкві св. І. Хрестителя
 в НЬОАРКУ, Н. Дж.
 та в інших церквах.

Просимо згадати Покійну в цей день в своїх молитвах.
 Муж — ДМИТРО
 РОДИНА
 та близька і дальша Родина

В глибокому смутку повідомляємо Рідних та Знайомих,
 що у вівторок, 9-го березня 1976 р., з волі Всевисшнього, відійшов до Вічності,
 прийнявши Найсвятіші Тайни, на 89-му році тернистого життя
 та в 63-му році священства,
 наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п. о. ВАСИЛЬ ЧУЖАК

довголітній парох с. Бураківка на Поділлі, в'язень совєтських тюрем
 та засланиць холодною Сибіру.

СВЯЩЕНОСРЕПЕНСЬКІ ПОХОРОНИ відбудуться в середу, дня 10-го березня
 1976 р., а в четвер, 11-го березня, по СОБОРНІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ і ПАНАХИДІ
 в церкві св. св. св. Посафата, з участю численного Духовенства деканату, від-
 проваджено Тліні Останки на католицький цвинтар при Лейк Аве. та зложено
 до родинного гробівця.

НАТАЛІЯ з КОВЧІВ — дружина
 МИРОН — син з дружиною ВАЛЄО
 МАРІЯ — дочка з мужем ТАРАСОМ ЛОЗИНСЬКИМ
 ВНУКИ та ПРАВНУКИ
 ПАЛАГНА і АННА — сестри в Україні
 Близька і дальша Родина на Батьківщині і у вітчизні світі
 Рочестер, Н. Н., в березні 1976 р.
 Maria Lozynska, 50 Van Stallen St., Rochester, N.Y. 14621

У невимовному жалі і смутку повідомляємо, що 15-го березня 1976 р.
 відійшов у Вічність, нагло і несподівано, на 78-му році життя,
 наш Найлюбший МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і ШВАГЕР

сл. п.

Д-Р ОМЕЛЯН ЛЕБЕДОВИЧ

Родинний похорон відбудеться дня 16-го березня 1976 р. в Детройті після Пана-
 хиди в церкві св. Івана Хрестителя.

ПРОПАМ'ЯТНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА буде відправлена в СУБО-
 ТУ, 27-го БЕРЕЗНЯ 1976 р. в церкві св. Івана Хрестителя о год. 10-й рано.

Просимо ласкаво Рідних, Приятелів і Знайомих помолитися з нами за спо-
 кій Душі Покійного.

Приблїти безмежним горем:

дружина — КСЕНІЯ
 доньки: ЛІДІЯ з чоловіком БОГДАНОМ КАЗІСВИЧЕМ і
 дітьми АНДРІЄМ, МАРКОМ і ХРИСТЕО
 СВИТЛЯНА з мужем БОГДАНОМ КОРДУВІО
 і дітьми ХРИСТИНОЮ, ДІЯНОЮ і НАТАЛКОЮ

сини: МІЛІС з дружиною ЗВЕНИСЛАВОЮ і дітьми: НАТАЛКОЮ
 ОРЕСТОМ і АНДРЕЄО
 ВІКТОРОМ з дружиною ОЛЕО і дітьми: МІКОЮ і
 ВІКТОРИКОМ
 ОЛЕГ-АЛЕКСАНДЕР

сестри: НІНА РАДЗИКЕВИЧ з родиною
 МАРІЯ ЗАРІЦЬКА з родиною
 швагер — ІВАН ЯНОВИЧ з родиною
 швагерка — МАТІ ГРИНА, ЧСВВ
 близька і дальша Родина в Україні і діаспорі.

Замість квітів, можна складати пожертви на Фонд Української Енциклопедії.

Український хор „ДУМКА” в Нью Йорку
Неділя, 23 травня 1976 р., год. 8-ма вечора
Town Hall, 123 W. 43rd St., New York, N.Y.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

З НАГОДИ 25-ЛІТТЯ
СВОГО ІСНУВАННЯ

ВОТУМ ДОВІР'Я...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

названі ще, мусять робитися при умові, що буде наперед проведена передплата, щоб мати записку, що видання себе фінансово виправдає. Прибутки з цих видань будуть додатковим вкладом до Фонду — на здійснення дальших видавничих планів, можливо і більш унікальних та спеціалізованих. Сподіваємось, що Жіноче Товариство Прихильників Фонду, ОДУМ, ДОБРУС-СУЖЕРО та інші організації придуть на допомогу Фонду у її планах.

3. Жадної суперечності із іншими проблемами

У наших еміграційних умовах солідно написані і добре видані книги — це наші найефективніші ідеї, «дизайн». Вони об'єднують, нас тупають, здобувають терени і людей. Вони акумулюють досвід минулого і освітлюють шлях у майбутнє. Вони озброюють одних і готують до життя і боротьби інших. Ось чому так дуже потрібно мати це одне поле для праці наших інтелектуалів, що творять фундаментальні вартості навіть в умовах еміграції для нашого національного утвердження. Ось чому так потрібно розбудовувати видавничу Фонду, як додатковий засіб для заохочення в їхній праці і публікування їхніх творів.

Чи буде це перешкоджати зусиллям інших важливих установ і чи буде це відтягати фінансові засоби від них? Ні, наші плани спрямовуються в таку ділянку, якою не завжди можуть зайнятися такі заслужені установи як УВАН, НТШ, Гарвард. «Слово» тощо. Ідеться в цьому випадку про більш часткове підсумування 30-літньої діяльності повсюдної еміграції шляхом упорядкування спадщини принаймні найкращих її репрезентантів. Ідеться також про стимулювання політичної думки на тлі сучасної світової і визвольної проблематики, а не лише на тлі минулих історичних епох. Нарешті, до наших дальших планів належить видання політично-функціональної літератури, як засобу боротьби в сфері сучасних визвольних ідей.

Такі завдання стояли у всіх народів, у всіх часів у всіх обставинах. Горі тому народів, що не «гострять» своїх політичних ідей і засобів. Ходить він тоді у ярмі і служить погносом для інших політично сильних народів. Одними культурницькими досягненнями, хоч і найближчими, цьому ливові не зарадиш без власної

АПОГЕЙ ЧИ ПЕРІГЕЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

Договору, вийшло щось нечуже. Хоч коаліційний уряд соціалістів і лібералів мав об'єднати у парламенті (204 голосів), коли прийшло до голосування над ратифікацією договору, 6 послів уряду більшості зрадили партійну дисципліну, і результат голосування був 248 за і 248 проти ратифікації, тобто внесення перешкоди. Така невдача уряду в парламентарній системі вимагає реторик уряду. Християнсько-демократична опозиційна партія намагалася використати скрутне становище Брандта і пробувала вибрати тодішнього лідера опозиції Барцеля канцлером. Цей маневр однак не вдався, бо і опозиційний Христ.-Дем. Юні забракло 2 голосів для досягнення більшості. В такій ситуації, де проблема ратифікації договору з Польщею і загалом цілої Брандтської політики детанту, спаралювала діяльність уряду, канцлер Юні Брандт не лишався нічого іншого, як виступити з внесенням про вотум довіри для себе, зорганізувати сесію так, щоб члени власної партії не підтримали його внесення. В той спосіб здійснювалася конституційна вимога для зв'язання парламенту і скликання нових виборів. В інший спосіб не було змоги відкинути до виборців про маневр для продовження «Остполітиці».

Вибори відбулися 19-го листопада 1972 р. під знаком затвердження чи відкинення лінії «Остполітиці» Брандта, а в тому і Варшавського Договору. Опозиційна Християнсько-Демократична Юні обставала поглядом, що Брандтова політика наближення до Сходу нічого путнього німцям не принесе. Соціалістично-ліберальна коаліція під проводом Брандта — канцлера і Шелля — тоді відкинула, однак перемогла у виборах, діставши більшість. Все ж більшість та не була дуже подавляюча. Число соціалістичних послів збільшилося із 224 до 230, ліберали з 30 до 42, так що урядової коаліції мала тепер до розпорядження більшість 272 голосів. (звичайна більшість — 248 плюс — 249 голосів).

Уряд здобув отже при кінці 1972 р. більшість у парламенті, все ж треба було ждати ще понад 3 роки на ратифікацію політики детанту. Чому?

Німці все питали: а що ми дістаємо за те, що зрікаємось майже четвертини наших земель, хочби то мало тільки символічне значення? Було щось в порозумінні між сторонами, що поляки приобіцяли в замін. При нагоді підписання того договору вони приобіцяли у формі окремого протоколу, — до якого німці не мали дуже довіри, бо не мав він форми правно обов'язкового міжнародного договору, — дати еміграційні візи 120-125 тисячам німців, що ще живуть на території Польщі. І зачалася гра: німці не спішилися із ратифікацією, а поляки з візами. А у міжчас вийшло наву, що число німців, що може досі приховувати свою німецькість, є далеко більше, ніж 125 тисяч, що хотіли б емігрувати. Після підписання Гельсінської Декларації вони надали видавати і значно більше число німців заявляло готовність залишити польський рай і перенестися до просперуючої Німеччини, де працює не важко знайти, коли Німеччина затруднює понад 2 мільйони чужих робітників.

Поляки все ж отягалися у дальших розмовах поширити квоту віз на еміграцію. Між охочими виїхати до батьківщини є певно багато

фахівців, яких утрату Польща прокрю відчула б. Не знаємо точно закулісних ходів, але видно поляки по-м'ягшали в справі віз, коли в лютому ц. р. Бундестаг урешті потвердив договір, за це не кінець перепетій із тим договором, та на зв'язання «присязи» з Польщею і її «старшим братом» для ратифікації треба згідно з німецькою конституцією теж згоди Бундесрату, а там на біду християнської демократії — опозиція — має більшість. А ці заяви: нема повної свободи для всіх німців залишити «ойчизну» — не буде ратифікації, не буде потвердження «Остполітиці». П'ять до дванадцяти, може і на інтервенцію «старшого брата» може під впливом чого іншого, польський міністер закордонних справ Ольшовскі пішов на уступки, і дав добрі гарантії, так що Бундесрат одностайно 12-го березня ц. р. цей договір урешті ратифікував. Процес налагодження «любовного відношення» між Західною Німеччиною і Польщею був отже дуже важкий, він тривав майже 6 років.

Правда Брандтова «Остполітиці» остаточно виграла. Політика та найшла у німецькому парламенті схвалення в момент, коли ціла політика «детанту», під яку Віллі Брандт поклав фундаменти Варшавським Договором із Польщею, натрапила на міліну у зв'язку з труднощами, зазначеними зі SALT II та Анголою. Все ж вага акції Брандта і Варшавського Договору в тому, що без налагодження відношення між Західною Німеччиною і Польщею, а відтак з підсвітовою Німеччиною, не прийшло б було взагалі до «детантської» політики другого лауреата нагороди миру — Кіссінджера — з метою заморозки в світі.

Дати повну оцінку успіху — неуспіху політики Брандта — Кіссінджера супроти Сходу — передчасно. Хвилює і Німеччина і ЗСА децю збентежені, чи м'ягко Заходу вийде йому на здоров'я. Поживемо — побачимо, можна сказати, хіба що прийде до війни, тоді і «не поживемо» і «не побачимо». Ставка, отже, досить серйозна.

В зв'язку з перепетіями ратифікації Варшавського Договору можна зробити такі часткові зауваження:

1. Ми часто говоримо про втрату Перемишля, Ярославля, Сянока, Холму. Коли хочемо назвати добросусідські відносини з нашим західним сусідом, а це повинні бути імператив нашої політики в нинішніх умовах, то ми повинні перестати говорити про наші претензії до тих земель, як і водночас вимагати від поляків заперестати задувати «Львів». Не треба нам складати ніяких заяв (договорів) робити не можемо і так), але маючи на увазі поведінку далеко сильніших від нас німців, ми повинні мати на увазі, що змінити існуючі кордони було б важко, коли неможливо.

2. Коли маєш сильні аргументи в руках, можеш і повинен поторгуватися. Це можна б сказати під адресою уряду ЗСА. Поляки погодилися на уступки в справі еміграції їх громадян, коли їх німці «притиснули». Ситуація, де і уряд ЗСА міг би примусити зробити децю в дусі Гельсінської Декларації, хоч би це було «втручанням у внутрішні справи». Німці зуміли використати Гельсінську Декларацію.

3 хроніки української гаківкової серії в Ньюарку

Після майже однорічної підготовки в днях 13-17 лютого ц. р., в Ньюарку відбулася історична спортова зустріч двох найкращих українських гаківкових дружин віддалених від себе на цьому Північно-Американському континенті простором понад 2.000 миль, якими є Український Студентський Гаківковий Клуб «Козаки» Вінніпег, Канада і UCSB «Чорноморська Січ», Ньюарк, Н.Дж.

Дружина «Козаки» в складі 13 змагунів під проводом Петра Мельницького прибула літаком до Ньюарку в п'ятницю, 13-го лютого, гід. 2:45 по полудні, де їх на міжнародному летовищі привітали представники UCSB «Ч. Січ»: інж. Д. Олійник, П. Семенюк, В. Олійник, Р. Семенюк і о. Сирота. Після короткої церемонії привітань, переїзду до приготування приміщення та відпочинку, увечері в домі Т-ва відбулося перше прийняття і знайомство «Козаків» з Управою і змагунами UCSB «Ч. Січ». В цьому прийнятті взяли участь представники Управи місцевої студентської громади на чолі з головою Д. Шебунчак.

Наступного дня в суботу по полудні згідно з бажанням гостей вони відбули поїздку в товаристві кількох членів Проводу «Ч. Січ» до будівлі УНСОУ, де їх вітали гол. секр. УНС Володимир Сохан і гол. редактор «Свободи» — А. Драган.

Увечері після перших змагань гості відбули відвідини розважової імпрези молоді в Пасейку. В неділю змагуни взяли участь в Св. Літургії в місцевій українській католицькій церкві св. Івана Христітеля при Сенфурдівському. Увечері після других змагань серії в домі Т-ва влаштовано більшу товаришську зустріч обох дружин і численної спортової й студентської молоді.

В понеділок в супроводі інж. Д. Олійника, п-ни Будної і В. Олійника та ряду молодих змагунів «Ч. Січ» канадські гості мали можливість оглянути важливі частини міста Ньюарку. В середу раніо дружина «Козаки», за виїзком кількох змагунів, виїхали назад до Канади.

В п'ятницю, 19-го лютого, в домі Т-ва відбулися змагання між «Козаків» і «Січ» в різних видах спорту. Такі думки особливо поділяли наші гості з Канади. Переможні голи для гостей в цій зустрічі стріляли: Грабич 3, Пергалюк 2, Заварницький 1, Давидовський 1, Головка 1, Тимо 1. Суддювали: Крейт Ерік, Боб Віторек і Чарлі Айдароу.

Склад дружини: «Козаки»: Когут, Базан, Перобик, Головка, Грабич, Заварницький, Давидовський, 14 будиноків, 1 д. добромостані, 3 гаражі, блит, церква і сабевно. Ціна \$182.000.00. Тел.: (212) 726-6669

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y. По інформації прошу писати або тел. (914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Святково прибрані прапорами: ЗСА, Канади і України, льодовий центр в Бренч Брук вперше в своїй історії приймає таку чисельну українську публіку, що в кількості ок. 500 осіб прибули на цю першу зустріч. Перед змаганнями і в часі перерв з голосниками арили лунала українська музика. Перед грою відбулася ефективна церемонія, як і лічили такі небуденні зустрічі. Із словами привіту до учасників через голосникову систему, виступив голова UCSB «Ч. Січ» — М. Стебельський, який особливо підкреслив важливість таких імпрез в нашій діяльності. Слідували привіти від радника міста Ньюарку — М. Боттоне, який словами відмітив важливість праці UCSB «Ч. Січ» не тільки для української громади, але й для Ньюарку, бо без українців, як підкреслив цей діяч міста, Ньюарк був би ще в гіршому положенні. Щиро гратулював Т-ву, особливо за планання цього зимового спорту і за ці історичні змагання президент Гаківкової Ліги Юнь-

Лега, Пергалюк, Тимо, Будний, Романюк, П. Мельницький — менеджер.

«Ч. Січ»: Смоковський, Васерман, Суворов, Дзіман, Кресінгер, Олійник, Будний, Балицький, Святік, Бронка, Гудак, Бігановський, Кох, Квін, Попович, Мандрусак, Заліско, Мухомо, Куровицький, Семанішин, П. Семенюк — провідник. Троє найкращих змагунів серії вручено капітаном в «Козаків» Грабовичеві і в «Січ» Смоковському.

Нашу, майже, вичерпну хроніку побуту «Козаків» в Ньюарку ми закінчимо словами студента Петра Мельницького, які провідник гостей висловив до господарів і глядачів на арені. «В імені дружини «Козаки» при Українському Студентському Клубі я хочу сердечно подякувати Управі «Ч. Січ» за ту велику працю, яку вони вклали для уможливлення цієї зустрічі. Змагуни нашої дружини є справді заскочені тією щирою гостинністю, якою нас прийняла українська громада. Ця зустріч, якої ми є нині свідками, має дуже важливе значіння для нас українців. Ми нині маємо нагоду переконатися в цьому, що навіть коли наша громадсько-спортова праця є трудна та часто недоцінювана одиницями, вона безумовно важлива та має великі і позитивні наслідки в нашому суспільстві. Для цього, щоб наша українська громада була міцною, потрібно, щоб вона мала всебічний характер, де кожний українець, чи українка може здійснювати свої відмінні зацікавлення. Ми сподіємось, що ви американські «Січівники» прийдете до нас да далекі канадські степи, щоб ми знову мали нагоду по-братерськи зустрітися. Ці надзвичайно цікаві думки студента Манітобського університету у Вінніпезі говорять самі за себе.

О. Твардовський

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ

БУДИНОК в АСТОРІ

14 апартаментів, 1 д. добромостані, 3 гаражі, блит, церква і сабевно. Ціна \$182.000.00. Тел.: (212) 726-6669

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y. По інформації прошу писати або тел. (914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Святково прибрані прапорами: ЗСА, Канади і України, льодовий центр в Бренч Брук вперше в своїй історії приймає таку чисельну українську публіку, що в кількості ок. 500 осіб прибули на цю першу зустріч. Перед змаганнями і в часі перерв з голосниками арили лунала українська музика. Перед грою відбулася ефективна церемонія, як і лічили такі небуденні зустрічі. Із словами привіту до учасників через голосникову систему, виступив голова UCSB «Ч. Січ» — М. Стебельський, який особливо підкреслив важливість таких імпрез в нашій діяльності. Слідували привіти від радника міста Ньюарку — М. Боттоне, який словами відмітив важливість праці UCSB «Ч. Січ» не тільки для української громади, але й для Ньюарку, бо без українців, як підкреслив цей діяч міста, Ньюарк був би ще в гіршому положенні. Щиро гратулював Т-ву, особливо за планання цього зимового спорту і за ці історичні змагання президент Гаківкової Ліги Юнь-

Лега, Пергалюк, Тимо, Будний, Романюк, П. Мельницький — менеджер.

«Ч. Січ»: Смоковський, Васерман, Суворов, Дзіман, Кресінгер, Олійник, Будний, Балицький, Святік, Бронка, Гудак, Бігановський, Кох, Квін, Попович, Мандрусак, Заліско, Мухомо, Куровицький, Семанішин, П. Семенюк — провідник. Троє найкращих змагунів серії вручено капітаном в «Козаків» Грабовичеві і в «Січ» Смоковському.

Нашу, майже, вичерпну хроніку побуту «Козаків» в Ньюарку ми закінчимо словами студента Петра Мельницького, які провідник гостей висловив до господарів і глядачів на арені. «В імені дружини «Козаки» при Українському Студентському Клубі я хочу сердечно подякувати Управі «Ч. Січ» за ту велику працю, яку вони вклали для уможливлення цієї зустрічі. Змагуни нашої дружини є справді заскочені тією щирою гостинністю, якою нас прийняла українська громада. Ця зустріч, якої ми є нині свідками, має дуже важливе значіння для нас українців. Ми нині маємо нагоду переконатися в цьому, що навіть коли наша громадсько-спортова праця є трудна та часто недоцінювана одиницями, вона безумовно важлива та має великі і позитивні наслідки в нашому суспільстві. Для цього, щоб наша українська громада була міцною, потрібно, щоб вона мала всебічний характер, де кожний українець, чи українка може здійснювати свої відмінні зацікавлення. Ми сподіємось, що ви американські «Січівники» прийдете до нас да далекі канадські степи, щоб ми знову мали нагоду по-братерськи зустрітися. Ці надзвичайно цікаві думки студента Манітобського університету у Вінніпезі говорять самі за себе.

О. Твардовський

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ

БУДИНОК в АСТОРІ

14 апартаментів, 1 д. добромостані, 3 гаражі, блит, церква і сабевно. Ціна \$182.000.00. Тел.: (212) 726-6669

Український Католицький Цвинтар СВ. ДУХА, Hamptonburgh, N.Y. По інформації прошу писати або тел. (914) 476-0764

Holy Spirit Ukrainian Catholic Cemetery 25 Chestnut Street, Yonkers, N.Y. 10701

Святково прибрані прапорами: ЗСА, Канади і України, льодовий центр в Бренч Брук вперше в своїй історії приймає таку чисельну українську публіку, що в кількості ок. 500 осіб прибули на цю першу зустріч. Перед змаганнями і в часі перерв з голосниками арили лунала українська музика. Перед грою відбулася ефективна церемонія, як і лічили такі небуденні зустрічі. Із словами привіту до учасників через голосникову систему, виступив голова UCSB «Ч. Січ» — М. Стебельський, який особливо підкреслив важливість таких імпрез в нашій діяльності. Слідували привіти від радника міста Ньюарку — М. Боттоне, який словами відмітив важливість праці UCSB «Ч. Січ» не тільки для української громади, але й для Ньюарку, бо без українців, як підкреслив цей діяч міста, Ньюарк був би ще в гіршому положенні. Щиро гратулював Т-ву, особливо за планання цього зимового спорту і за ці історичні змагання президент Гаківкової Ліги Юнь-

Лега, Пергалюк, Тимо, Будний, Романюк, П. Мельницький — менеджер.

«Ч. Січ»: Смоковський, Васерман, Суворов, Дзіман, Кресінгер, Олійник, Будний, Балицький, Святік, Бронка, Гудак, Бігановський, Кох, Квін, Попович, Мандрусак, Заліско, Мухомо, Куровицький, Семанішин, П. Семенюк — провідник. Троє найкращих змагунів серії вручено капітаном в «Козаків» Грабовичеві і в «Січ» Смоковському.

Нашу, майже, вичерпну хроніку побуту «Козаків» в Ньюарку ми закінчимо словами студента Петра Мельницького, які провідник гостей висловив до господарів і глядачів на арені. «В імені дружини «Козаки» при Українському Студентському Клубі я хочу сердечно подякувати Управі «Ч. Січ» за ту велику працю, яку вони вклали для уможливлення цієї зустрічі. Змагуни нашої дружини є справді заскочені тією щирою гостинністю, якою нас прийняла українська громада. Ця зустріч, якої ми є нині свідками, має дуже важливе значіння для нас українців. Ми нині маємо нагоду переконатися в цьому, що навіть коли наша громадсько-спортова праця є трудна та часто недоцінювана одиницями, вона безумовно важлива та має великі і позитивні наслідки в нашому суспільстві. Для цього, щоб наша українська громада була міцною, потрібно, щоб вона мала всебічний характер, де кожний українець, чи українка може здійснювати свої відмінні зацікавлення. Ми сподіємось, що ви американські «Січівники» прийдете до нас да далекі канадські степи, щоб ми знову мали нагоду по-братерськи зустрітися. Ці надзвичайно цікаві думки студента Манітобського університету у Вінніпезі говорять самі за себе.

О. Твардовський

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ

БУДИНОК в АСТОРІ

14 апартаментів, 1 д. добромостані, 3 гаражі, блит, церква і сабевно. Ціна \$182.000.00. Тел.: (212) 726-6669

Український Народний Союз

приймає негайно на дуже корисних умовах праці

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ на різні околиці Америки і Канади.

Постійна праця. Запевнення: латня. Соціальне, життєве і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Досвід продажі життєвого забезпечення побажаний. Охочих до праці перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

Зголошуйтеся листовно або телефонічно: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303 Tel. N.J. (201) 451-2200 N.Y. (212) 227-5250-1

Український Народний Союз

ПРОГОЛОШУЄ

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1976-77

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісією УНСОУ студентам визначних університетів і коледжів, які є членами УНСОУ щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСОУ, слід приносити до 31-го БЕРЕЗНЯ 1976 РОКУ.

на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Електрично-опібане перо (Kistka) для прикрашування писанок

- Slim, easy to hold handle
- Interchangeable tips, fine, medium, broad
- Constant heat provides for smooth flowing wax.

Price per unit with medium tip \$29.00 Additional tips each \$4.00

Electric Stylus for Pysanka Decoration Kraus/LeFevreStudioInc. 550 EAST MAIN STREET ROCHESTER NEW YORK 14604

Мувири! Коли ми заведемо Кроу та його банду глибоко в джунглі, то тоді піджодемо пригожого моменту, щоб їх перемогти!... Яке задоволення маю я, що ти тоді віддаси золото для Опару? Хочу тебе, жрекине Ля, сказати одну річ! Ти мусиш переконати Кроу, щоб залишив мою жінку як твою «невільницю»... Тоді вона буде закладницею, яка заповнить, що ми вернемо до твого міста... Я не проміняю її за золото цілого світу!